Caf caf

morgeneral mizah

aylık mizah dergisi • fiyatı: 2 TL (KDV Dahil) - KKTC fiyatı: 2.5 TL • www.cafcafdergisi.net

sayı 29

kasım 2009/11

"Generalden çok generalciler" şimdi de ıslak imzanın gerçek olmadığını söylüyor!

"Kağıt parçası" 'taş'ı sıkıştırdı!

ISSN 1308-7487

Aşı Salgını!
Sağlık bakanı Recep Akdağ, aşı olan kimselerde nevrotik bir yan etki olma olasılığını milyonda bir olarak niteliyor, 28 milyon kişiyi aşılayacağız diyor. 28 milyonun milyonda biri 28 eder. O 28 kişiden biri sen olabilirsin sayın okur. **Ayrıca 1976'da 46 milyon Amerikalı, FDA ve CDC onaylı domuz gribi aşısına zorlandı.** Aşıdan sonra astım, otizm, diyabet ve fiziksel engellilerin sayısı fırladı, kronik beyin ve bağışıklık sistemi bozuklukları ikiye katlandı. **Şimdi Türkiye'de de Domuz Gribi aşısı olmak istemeyenler devlet tehdidi altında!**

Cafcaf

Ordu bünyesindeki yanlış iş yapmaya girişenleri tepeden tırnağa kadar tesbit etmekten ve cezalandırmaktan aciz mi acaba? Halkın beklediği bu değil mi "ordumuzdan"?

• **Baykal Erdoğan görüşmesi kamera engeline takıldı**

• **Alaska kutup ayılarının korunması için Alaska'da Fransa kadar yer ayırdı. Irak'ta sular durulmuyor...**

• **Müsiad eski başkanı Erol Yarar bir devri kapadı.**

• **Edinburgh Üniversitesi'nden dev keşif: Tuzda veri depolamanın yolu bulundu!**

Biiir mahzun m'orgeneral, ağlıyor mu ne?!

Akşam oldu, darbelerde
Yorgun postal esiyor, geçiyor, cunta suskun
Bir mahzun mor'general
Ağlıyor mu ne!
Gölgelerin gücü adına
Patlamalar dalga dalga
Aaah bi de yutsak!
Nerde nerde ıslak imza nerde
Nerde nerde cuntam nerde!

• Eve dönüşte provokasyon endişesi... Dönenlere karşılama yapılmaması için uçağı indirecek uygun yer arıyoruz.

• TRT'nin Ayrılık dizisi İsrail ile krizlere sebep oldu!

• İlker Başbuğ Rasim Ozan Kütahyalı'nın kendisine "Devlet Memuru" demesini hakaret sayıp dava açmış

• B planı devreye girdi...

KARTONPİYER

NOBEL ALMAK İSTEYENLERE 10 TÜYO

Neredeyse başkan olur olmaz evine teslim edilen bir ABD başkanı ile aynı galakside yaşayıp, "bizim neyimiz eksik" gerekçesiyle duruma isyan eden sevgili okurlarıma, nelerinin eksik olduğunu açıklamaya karar verdim. Verdiğim tüyolardan yararlananlar salonlarındaki vitrinlerinden bir rafın tozunu alsınlar. Zira Nobel ödülünüz kargoya verilmiş olabilir.

1. Kirli beyaz Obama'yı daha koltuğunu ısıtmadan Nobellemek göstermiştir ki imaj herbişeydir. Yani Orhan Pamuk'un neyi eksiktir ki defterinin ilk sayfasına kocaman harflerle Cevdet Bey ve Oğulları yazınca Nobel ödülü alamamıştır? Hep imaj meselesi işte.

2. Bütün renkler aynı hızla kirleniyorsa siz Nobel komitesindeki emmioğlunuzu devreye sokup birinciliği alabilirsiniz. Emmioğlunuz yoksa teyze kızı da idare eder. Teyze kızı yoksa varmış gibi yapın. Nobel adayı olmak bu memlekette hala Nobel almış kadar itibar getiriyor ne de olsa. Yaşar Kemal, Leyla Erbil o kadar Nobel alamadı da neleri eksik değil mi? Gidin Beşiktaş Barbaros Bulvarı'nda Nobel İlaç firması önünde fotoğraf çektirin mesela.

3. Ne yaptığınız değil. Ne dediğiniz önemli. En çok nükleer silah sahibi ülkenin başkanı olmanız bile nükleer silahlara karşı olmanızla çelişmez, kimse bu çelişkiyi yüzünüze vurmaz. Çelişkiniz ne kadar derinse Nobellenmeye o kadar yakınsınızdır.

4. Adam olmayın. Adam olmak marifet olsaydı Tolstoy alırdı bu ödülü. Ona verilmemiş bir ödüle talipseniz, ondan farklı bir rota seçmeniz elbette kaçınılmazdır.

5. Vaatlerinizden birini bile tutmamış olabilirsiniz. Dert etmeyin önemli olan ödülü tutmaktır. Gerisini bırakın gitsin.

6. Cafcaf'ın her satırını okuyun ve bu yerli damara ters gelecek ne varsa yapın. Hiç eksik bırakmayın.

7. Orhan Pamuk'tan taktik destek isteyin. Nobelli olmanın sebep olduğu kem bakışları paylaşacağınız için sırtındaki yükü azaltmaya talip olanlara her desteği verecektir. Hiç şüpheniz olmasın.

8. Birincilik ödülü aldıktan sonra afili bir konuşma yapmak üzere aforizma dolu bir konuşma yapmanız icap edecek. Şimdiden çalışmaya başlayın.

9. Ödül töreninde smokin giymek mecburi imiş. Öyle paytak paytak yürüyen penguenlere benzemek istemiyorsanız hiç olmazsa fazla kilolarınızdan kurtulmanın bir yolunu bulun ve yüksek topuklu ayakkabılarla rahat rahat yürümek üzere alıştırmalar yapmaya başlayın. Bir de "gizli" topuklu ayakkabılar var. Belki işe yarar.

10. Çevrenizin ben sana Nobel alamazsın demedim ki adam olamazsın dedim şeklinde özetlenebilecek söylemlerini duymama yeteneğinizin olması gerekiyor.

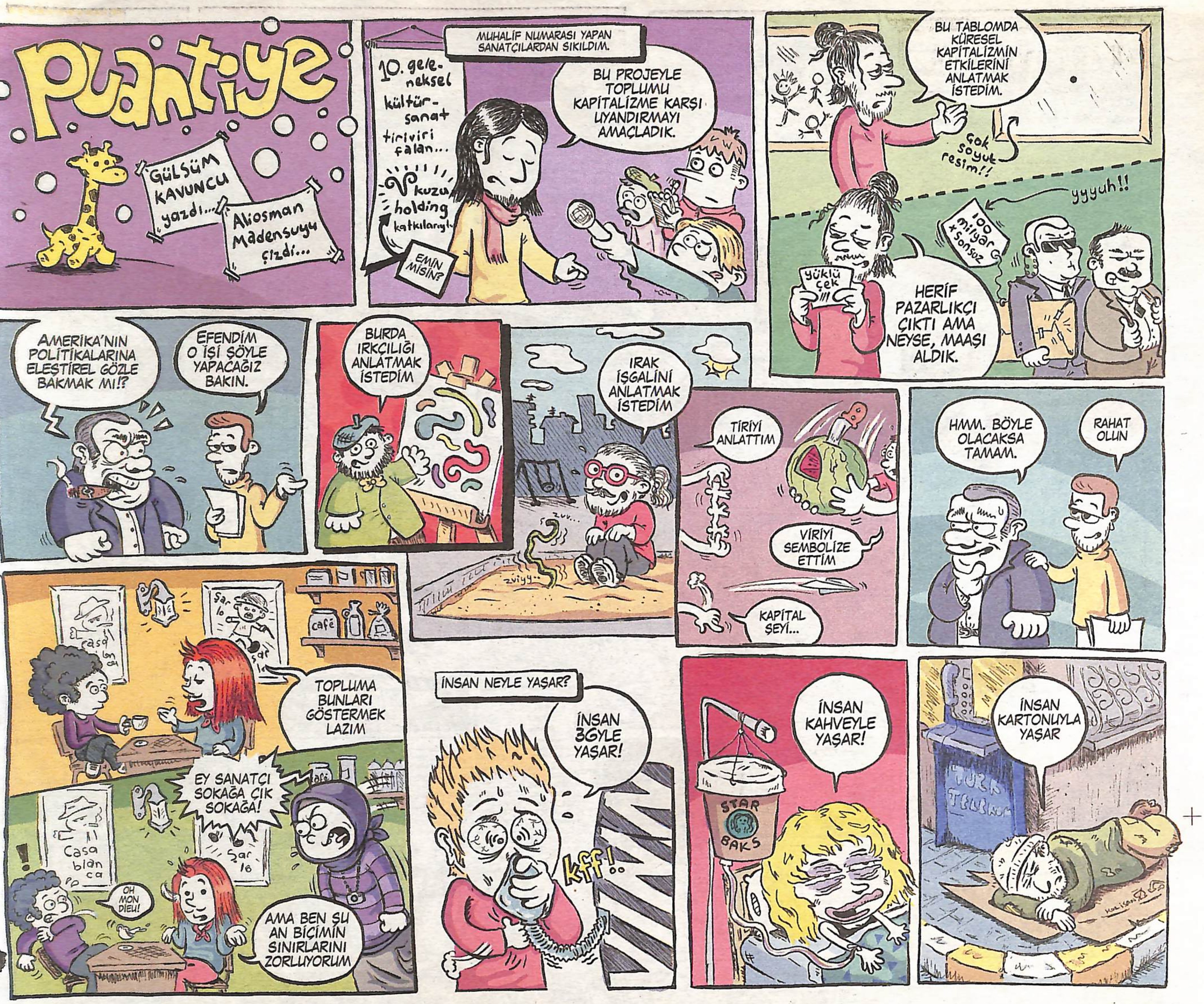

Br. Otacı Zahter

otacızahter@hotmail.com

Baytar'ın twitter'ı böyle olur

Bu twitter cıvıltılarına, kıs kıs gülme ameliyelerine yabancıyız. Hoş baytar olduğumuzdan kelli, kuş cıvıltıları yabancımız sayılmaz. Ben de post-çomar kıvamında notlar alayım dedim. (Bizim zamanımızda 'twist' vardı erenler!)

- Dün sabah muayene içün zıplama problemi olan bir pire geldi. 70 yaşındaymış. Normal dedim. Dizlerine merhem sürüp, ağzına ilaç damlatıp yolladım. 'Çok zıplama, kaplıcaya git!" dedim. "Olur abi" dedi.

- O gitti bi sivrisinek geldi. 'Sesim çok kalın, hemen anlaşılıyorum. Susturucu taktırsam olur mu, bi de hortumumu inceltti̇rmek istiyorum' dedi. Estetik ücreti fazla geldi. Ben gitti sandıydım, baktım benim kulak memesine dadanmış! Hemen bi tokat aşkettim. (Tam bi 'müşteri veli-i nimettir' durumu ama bu kadarı diil!)

- Öğlene doğru mehter marşı eşliğinde "Kırım'dan geliiir gelirim, adım da Kene'dir heey aman!" diye bi kene geldi. Panik oldum. 'Korkma, en son Ahmet Hakan'daydım, bi ehlileştim, bi rehabilite oldum, bilemezsiniz." dedi. Zaten pişman olmuş, itirafçı olup memleketteki bilumum Kırım ve Kongolu bölücü keneleri ihbar etmek istiyormuş. Yine Nişantaşına takılmasını öğütledim.

Ötenazi, öteye doğru Niyazi!

71'lik Halis Toprak, 17'lik bir hanımkızla evlenmişti ya. Herkeşler de eleştirdi. Baytar (br) kardeşiniz ise hadiseye "ötenazi" açısından baktı: "Halis ağanın bir sürü hastalığı var ya, demek ki artık ötenazi hakkını kullanıyor erenler!" dedi. Artık bundan sonra gusülhaneye mi, gasilhaneye mi gider orasını biz bilemeyiz! (Ne! 'Kınama başına gelir' mi dediniz J)

Sağlıklı feslenme!

Kargalar hiç sevmediğimiz hatta tiksindiğimiz hayvanlar olsalar bile onlara saygı duymamız gerekmektedir. Çünkü büyük çoğunluğu Osmanlı vatandaşıymışlar iyi mi? Malum Paşa efendinin küçük bir tıfılken kovaladığı kargaların şimdilerde Dolmabahçe'deki ağaçlarda dolandığını düşünsenize. İnanasım gelmiyor ama ortalama 100 sene yaşadıkları söyleniyor. Bir ömür boyu burnu leşten, …'tan kurtulmayıp da bu kadar uzun sene tokaç gibi yaşamak nasıl bi şey anlamak mümkün mü! Ey Sadehayat'çılar, sağlıklı beslenmeciler ne diyosunuz!

'Kırmızı deniz' anaları

Ege, Akdeniz ve Marmara'yı ve de özellikle "Ankara"yı geçtiğimiz yaz "kırmızı Deniz" anaları sardı. Sahilciler isyanları oynadı. Amma 30 yıldır Ankara siyasetini tıkayan "kırmızı deniz" ana muhafeleti var ki sürtününce bi ısırıyo bi ısırıyo sormayın gitsin.

İçten yarmalı aforizmalar

Caf Caf okurlarını memnun etmek için ne yapsın! Hımm… Düşünelim: "Caf Yeleği" versin. Üstünde 33 tane düğme olsun. Dokundukca espri yapsın. Bi düğmesinin denize düşüldüğünde yılana sarılma özelliği olsun. (Gaf'ın gelişi işte canım!)

Hüdekâ ve Humeka Kulübü

Çal çırp kazan ey sonradan "gurme", eskinin "dava" yeninin "deve" ve hörgüç adamı. Ahiretini satarak aldığı "dört tekerlisiyle" caka satan hüdk ve humk erbabı. Yazık. Vakit geçmeden uyansan iyi olacak kardeş: Parasızken Cehenneme yürüyerek gidiyordun, şimdi özel arabanla, uçağınla, yatınla, katınla gidiyorsun. Dikkat et! (Sırat) köprüsünden önce son çıkışı geçiyorsun!

Hukukta "Yandaşık" düzen!

Düşmanı kahreden, tirim tirim titreten en önemli şeylerden biri askerin acemiyken aldığı "yanaşık düzen" eğitimidir! (Sağa dön, sola dön, ta?ak geçiş!) Gülmeyin yav! TC'de gukuk bürokrasisinin MGK'nın "godu mu oturttuğu" dönemden kalma alışkanlığı da aynı şekildedir. Onlar bir kısım medyaya "yandaş medya" diyor ya, ben de "brifing yargısı"na "yandaşık düzen yargısı" desem ne iktiza eder. (Ayrıca hukukta, medyada ve ekolojide bir "ETÖlojik bozulma" durumu da var. Not edelim.)

D. Gribi

Kuş gribi davasına milyonlarca tavuk telef edildi. Şimdi hınzır gribi çıktı. "Çiftlikleri kapatsanıza hınzoşum!" demekten çoktan vaz geçtik;, ilaç için bi tane Taksim Meydanı'nda kesseler yetecek! Yoksa o da 'değiştirilemez, ellenemez, 'biraz maça ister' 'madde'leri arasında mı yer alıyor? (Tamam, sustum!)

Ucuz @

Artık ağız tadıyla et yiyemez olduk. (Sanki para var da yiyemez olduk! Yersen!) Ez kaza çoluk çocuk adını-tadını unutmasın diye almak istiyoruz güvenemiyoruz. Eskiden at-eşek eti meselesinde 'yuh artık' diyorduk. Şimdi kaçak et 'beygir' menşe'li çıkınca seviniyoruz. "Oh, iyi iyi" diyoruz! Ne günlere kaldık. (Baytar abiniz der ki, "Ucuz etin toynağı çok olur! Dikkat edin!)

TIRCI BALABAN

YAZ: HAKAN ÖZTÜRK
ÇİZ: VOLKAN AKMEŞE

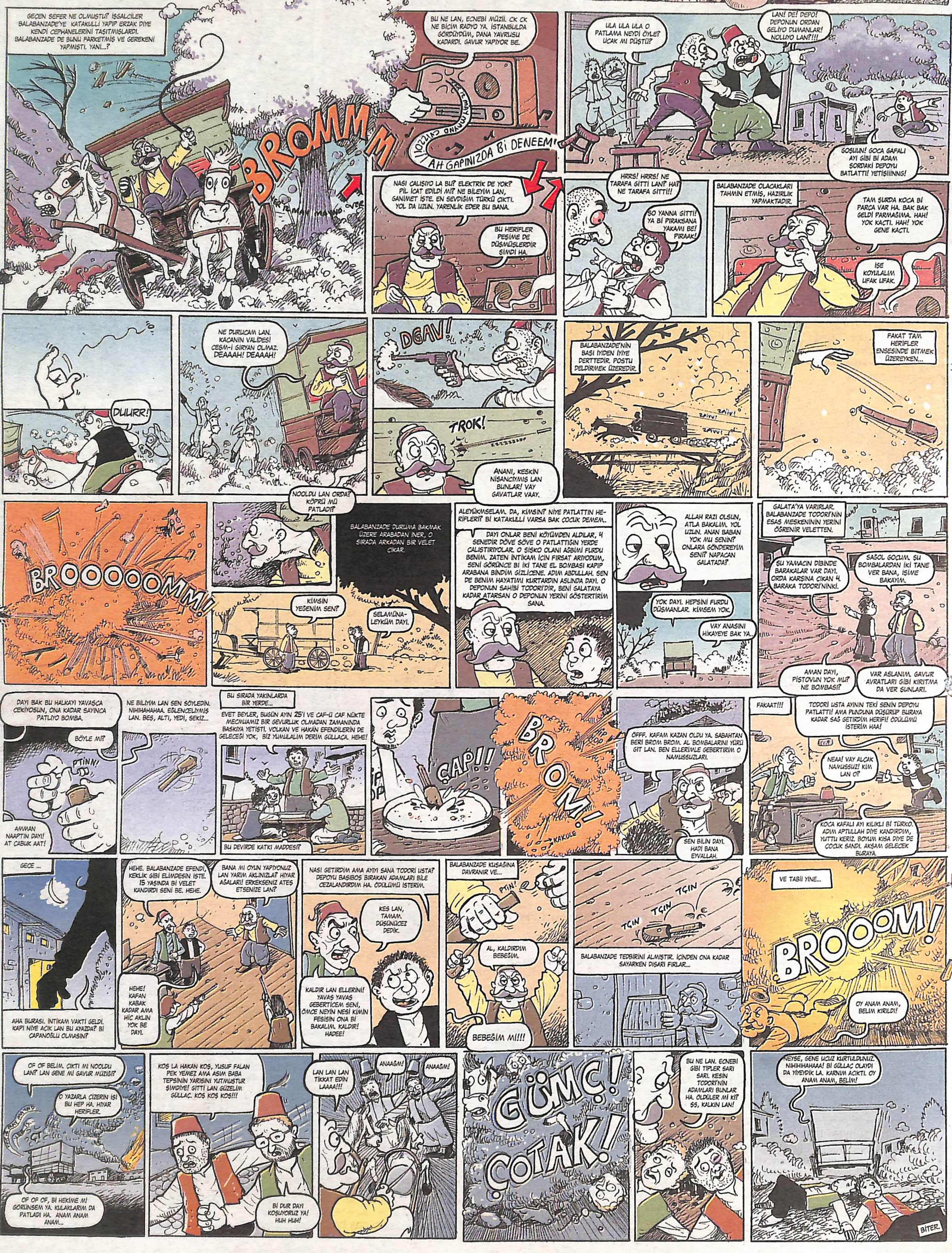

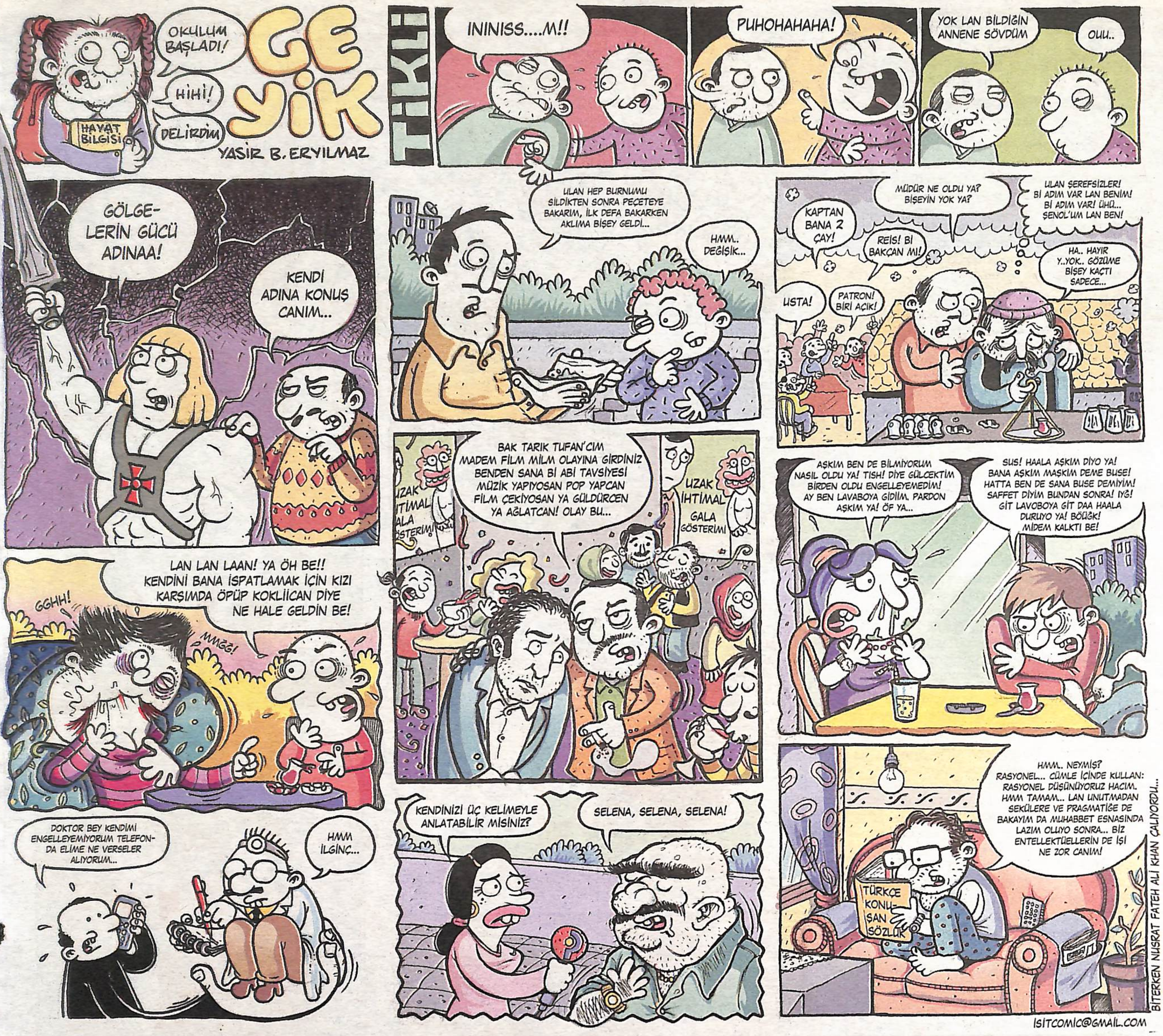

HAMZA

"Bir şahsiyet inşa etmek..."

Bu defa her zamankinden başka bir giriş yapıyoruz: Derin bir mevzu olan aşka bir giriş yapıyoruz. Duyan da zanneder ciddi bir iş yapıyoruz! Aynalar satıyoruz körler çarşısında; sağırlar pazarında alış veriş yapıyoruz. Hamza oğlum farkında mısın, konudan sapıyoruz. Konumuz ne? Bak, kızcağız sana 'nasılsın' diyor. Haa.

Ne masum soru değil mi: "Nasılsın?" Hah! Sen öyle karşımda süzül, benim ruhum kasılsın! Âdettendir: zavallı kalbim kirpiklerinin ucuna asılsın. Acemaşiran bir şarkısın sen güzelim, ya da kürdîlihicazkâr bir fasılsın. Hüsn-i cemalindir dilime dolanan; dua et de nefesim çabuk kesilsin. Yoksa çok uzar bu seci takıntısı; zira aşktır insanın en feci takıntısı. Vaay.

Bir dinozorsun sen Ahmak Ergenler Müzesinde; hatta tarih öncesinden kalma bir fosilsin. Kibirli güzelliğini bu tabloya kim çizdiyse o silsin. Çünkü sana bakarken bahtıma küsmek geliyor içimden. Bir asi rüzgâr gibi esmek geliyor içimden. Dana olup seni süsmek geliyor içimden. Aslında 'iyiyim' deyip susmak geliyor içimden. Fakat hazır konu açılmışken, nefretimi kusmak geliyor içimden. Ulan içim de amma doluymuş be! Bir din'lenme tesisinde açtım gözümü: burası Boluymuş be!

Yine de sayın yolcular, Hamza nihayet tozuttu deyip, lütfen panik yapmayınız. Sakın ola dalalete sapmayınız. Allahtan başka ilahlara tapmayınız. Haram lokmaları havada kapmayınız. Bugün bağına bakmadan üzümleri aşırırsınız; yarın âhirette sorulur hesabı, şaşırırsınız. Ah görüyorsunuz: mesaj kaygısından mütevellit, lafı uzatıyorum; ben böyleyim işte: çorbaya lüzumundan fazla tuz atıyorum. Metin çorba, zihin çorba! Kafada amerikan torba! İşte emperyalistler zorba! İsyanım zihniyet-i garba! İstiklal için yürüyün harbe! Alın size mizahta post modern darbe! (Bir adet 'hah ha' alalım lütfen.)

Ey kardeşler sakın âşık olmayın modern kızlara; bunlar mağaza varsa merdiven dayar yıldızlara. Sonra işten dönünce hatunu samanyolundan toplarsın; isteklerini karşılamak için fazla mesailerde hoplarsın. Maharetleri makyaj yapmakla kıç göstermekten ibarettir; bunlara gönül vermek asıl aşka ihanettir. Altta kısacık bir etek, üstte daracık badi; aşkmış sevgiymiş, hadi ordan, hadi, hadi! Kot pantolon giyer, gösterir kalçalarını; tüm mahalleye ilan eder vücut ölçülerini. Allahı paradır dini kariyer; çok putları vardır Hakka bariyer! Üniversitedir mensup olduğu tarikat; bilim öğretirler hakikate barikat!

Küçümser anne olmayı, çocuk doğurmayı; özgürlük sanır para kazanıp kocaya bağırmayı. Zaten kocasından evvel, beş erkekle çıkmıştır; orospuluk mu, ona sorsan tabuları yıkmıştır! Kadınlar kafesten çıktı süslenip püslenip; erkekler yoldan çıktı nefislere yaslanıp. Seçme seçilme hakkı yetmedi, açılıp saçılma hakkı yetmedi; ulan sizin bu ettiğinizi bize gâvur etmedi! Akif niçin yazdı o İstiklal Marşını? Sütçü İmam niye sıktı o mübarek kurşunu? Namusuna değerse gözü gâvurun, Kitap der ki: çek silahı vur şunu! Vatanıma batıdan soyut eller uzandı, modernizm dedikleri yuvaları bozandı! Hey gidi hey hey! Yine de hey hey! Fena halde gaza geldim, çoğa değil aza geldim, iki kafiye bulunca, bu şiiri yazageldim. Abdestini alan ben, namazını kılan ben, modernizmden kaçıp dinde huzur bulan ben, şair oldum ulan ben.

Tamam Hamza kes artık. Kız karşında duruyor. Hiç olmazsa bir cevap ver: 'iyiyim' de. Ne kadar zaman geçti? Çok oldu mu acaba? Ah! Bu düşünmek dedikleri şey beni mahvediyor. Gerçi düşünce, ışıktan sesten falan hızlıymış. Öyle diyorlar. Belki en fazla, birkaç saniye geçmiştir. Bakalım suratına. I-ıh. Garip bir durum yok gibi. Zaten olsa, bir şey söyler. Örneğin, neden cevap vermiyorsun der. Ya da, beni tanıyamadın mı der. Falan fişman. Gülümseyerek bakıyor. Demek her şey normal. Demek kızın suratına aval aval bakışım, standart süreyi aşmadı. Muhatapta korku ve telaşa sebebiyet verecek kadar susmadım demek. Ulan hadi konuşsana! Hâlâ zaman kaybediyorsun. Ne diyeyim? İyiyim de. Ama iyi değilim. Şimdi durduk yerde yalan söylemek de yakışmaz bize yani. Kötüyüm de o zaman. Olmaz. Kötüyüm dersem bir sürü soru sorar. Aa Hamzacım neden kötüsün? Anlayamayacağı onlarca cevap veririm. Varoluş meselesine girerim. Kant'tan bile bahsedebilirim yani. Hah ha. Saygılar Oğuz abi. Hamza konuş artık. Evet evet! Bir gün yapacağım! İnsanlar en sonunda beni çileden çıkartacaklar ve düşündüğüm o şeyi... bir gün yapacağım... Fakat şimdi değil... Konuş be arkadaş. Ulan ne muhteşem gözleri var. Kirpikler kaşa doğru nasıl da muhteşem bir açıyla kıvrılıyor. Sonra o nasıl endam...

Üç sene önce, kim bilir hangi dershaneye gidiyorum, hey gidi günler hey, baktım bizim sınıfta, orta sırada, en önde bu. Konuşuyor. Gülüyor. Rahatlığını sevmedim. Ama aklım kirpiklerine takıldı ne yalan söyleyeyim. Bir gün coğrafya dersinde salak sepet bir tartışma çıkmıştı. Coğrafyacı da temiz, dindar bir adam... Konuyu kapatmak için "Dinimizde bekârların evlendirilmesi emredilmiştir." deyince arka sıradan Muzır Kaan "Hocam bu akşam bize gelseniz de bunu bir de babama anlatsanız!" diyerek, orta zekâlı ve liseli bir ergenin vereceği klasik tepkiyi

devamı 22. sayfada...

Bâtıl Balina

Salih Kılınç

* Okul bahçesinde top oynayan çocuklardan biri uzaktan bir şut çekmiş. Çocuğun vurduğu top müteveffa devlet büyüklerinden birinin büstüne gelmiş. Aksilik bu ya heykel kırılmış. Beden eğitimi öğretmeni çocuğa kızmış ve on yaşına henüz basmış yavrunun kulağından tuttuğu gibi müdüre götürmüş. Müdür de hemen polis çağırmış. İşin ilginç tarafı bu bir fıkra değil, gerçekten yaşanmış bir olaymış.

* Cemal Süreya "Sizin Hiç Babanız Öldü Mü" şiirini babası hayatta iken yazmış. Edebiyat dünyasından birçok kişinin bildiği bu basit gerçeği yeni öğrendiğim için kendimden utanıyorum. Aslına bakılırsa kuşkulanmıyor da değildim. Çünkü şiirin tarihi 1953. Süreya, 1969 tarihli "Yunus ki Sütdişleriyle Türkçe'nin" şiirinde ise şöyle diyordu: "Sen ki gözlerinle görmüştün 57'de/Babanın parçalanmış beynini…" O halde… "O halde"si yok. Adam 1953'de babası, sevdiği kızla evlenmesine karşı çıktı diye oturmuş "Sizin hiç babanız öldü mü?/Benim bir kere öldü kör oldum/Yıkadılar aldılar götürdüler/Babamdan ummazdım bunu kör oldum…" dizelerini yazmış. Hayırsız evlat!

* Star ve Kanal 24'ün Karakusunlar'daki binasında, Şamil Tayyar'ın uzay üssüne benzeyen odasındayım. Sessizce oturuyorum. Şamil Tayyar bir ara hararetli bir şekilde konuşmaya başlıyor. Sonra televizyona bakıyorum. SKY Türk logosu, Şamil Tayyar-Star Gazetesi Ankara Temsilcisi yazısı ve Tayyar'ın kocaman resmini görüyorum. "Efendim Ergenekon'da bir numarayı…"

* Ülker otomatından çocuğuna çikolata alırken "diidoo diidoo diidoo…" diye bağıran bir kadın gördüm.

* Uzun zamandır "Halka eşek eti yedirmek isteyenler kıskıvrak yakalandı" türünden bir haber okumamış olmamızı iyiye yorumlayabilir miyiz? Çok emin değilim. Bir de aklıma gelmişken söyleyeyim, neden "Adliye'de kavga", "Halka eşek eti yedireceklerdi" türü haberlerin yüzde 58'i Adana kaynaklı oluyor? Sevgili Adanalılar bize bunlarla gelmeyin. Bakın Ömer Faruk Dönmez gibi bir hikâyeci yetiştirmişsiniz. Kıymetini bilin.

* Tabii siz bunları okurken Ömer Faruk Dönmez'in yeni kitabı İz Yayıncılık'tan çıkmış olabilir. Çıkmışsa gidip alın, çıkmamışsa bekleyin. Sadece Adanalılara söylemiyorum... Herkese bu sözüm.

* Evrensel habercilik kriterleri açısından "köşede kestane satan adamın polis çıkması değil, polis sanılan adamın gerçekten de kestaneci çıkması" haber niteliği taşır. Bakın bu kıyağımı unutmayın. "Köpeğin adamı değil, adamın köpeği ısırması haberdir" klişesini bir kalemde yıktım.

* - İlk hacı kafilesi ne zaman uğurlandı?

- 20 Ekim 2009'da.

- Hayır, onu sormuyorum tarihte ilk hacı kafilesi ne zaman uğurlandı?

- Bilmiyorum.

- Kabul ediyorum zor bir soruydu. O zaman başka bir soru geliyor…

- Dinliyorum.

- "İlk hacı kafilesi dualarla uğurlandı" haberini ilk yapan gazeteci kimdir?

- Bunu da bilmiyorum. Ben dün akşam ne yediğimi hatırlıyor muyum sanki!

* Yaz bunu bir yere: Akşamları soğuk oluyor.

* Mehmet Altan'a doğum gününde üç noktalı klavye hediye ettim. Artık bir yazıda 600 defa değil 200 defa nokta tuşuna basacak ve daha az enerji harcayacak.

* "Veli Küçük'ün Jandarma Komutanlığı yaptığı dönemde Bolu-Düzce-Sapanca üçgeninde 100'e yakın faili meçhul cinayet işlendi"

* Bazı 'de'leri 'da'ları isteseniz de ayıramıyorsunuz. Prof. Dr. Günseli Koptagel'de olduğu gibi.

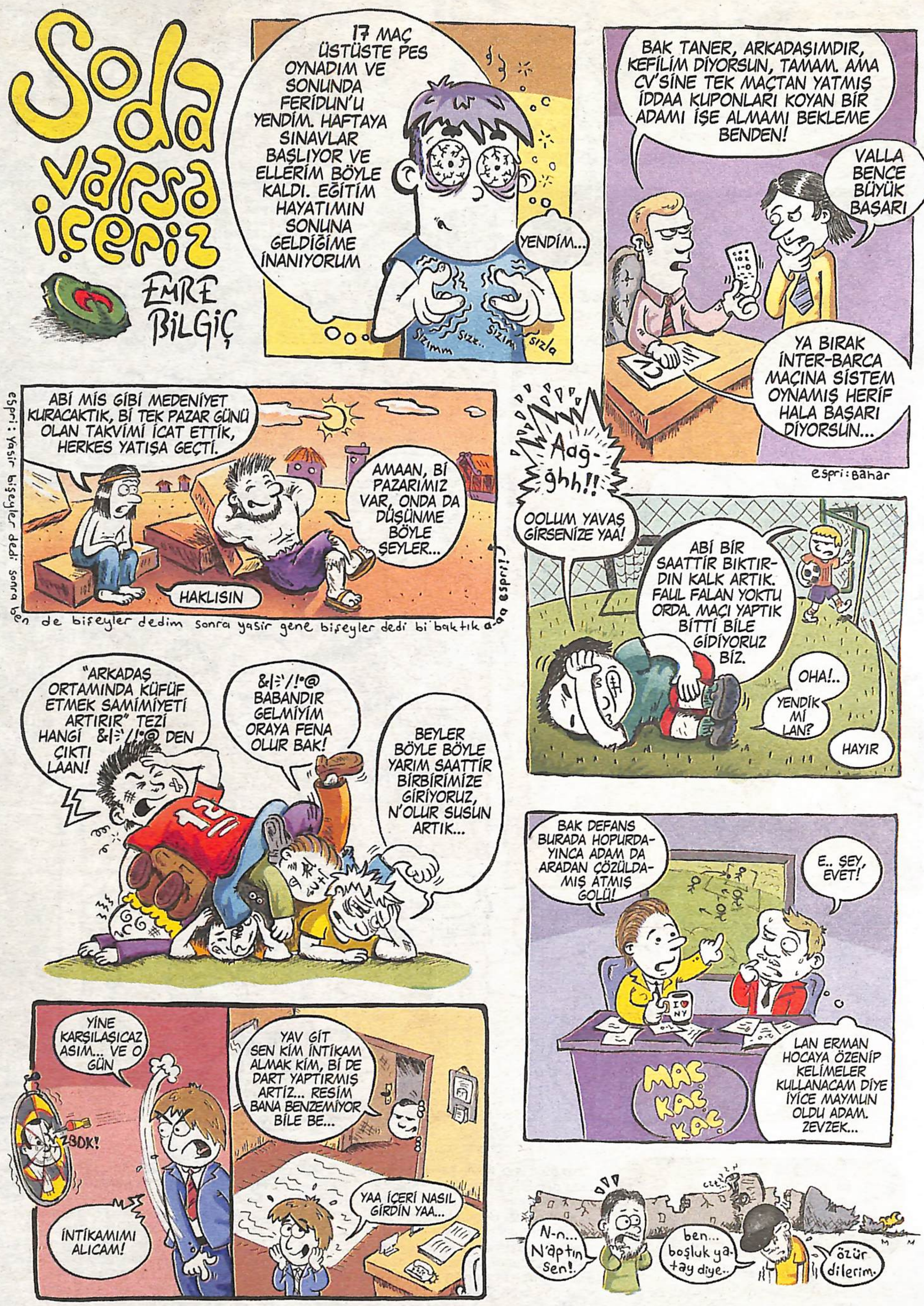

niyazi çol'un "HAKİYKAT DENİLEN TEK DİSİ KALMIS CANAVAR" isimli yeni köşesi

niyazicolbey@gmail.com

GÖZLERİM.. GÖZLERİMDEN UYKU AKIYOR. AMA NEDEN? AMA UYUMAMALIYIM.

BİR ÖYKÜM VAR, BİR AŞK ÖYKÜSÜ VE ŞİMDİ ARTIK DAHA FAZLA UZATMADAN ÇİZMEYE BAŞLAMALIYIM ZİRA DERGİDEN BEKLİYORLAR, DÜN İÇİN BEKLİYORLARDI HATTA AMA OLMADI, BİR TÜRLÜ OTURUP ÇİZMEYE BAŞLAYAMADIM. ASLINDA YAZDIM AMA OLMADI BİR TÜRLÜ OTURUP DA ÇİZEMEDİM.

AMA HEMEN DİİL, ÖNCE BELKİ BİR FİLM İZLEMELİ; DÜN Bİ BİLİM KURGU İNDİRDİM, EVET, BELKİ ONU İZLEMELİ ÖNCE VE SONRA ARTIK DAHA FAZLA UZATMADAN ÇİZMEYE BAŞLAMALI. YA DA ÖNCE UYUMALI BELKİ, BÖYLECE UYKU SAVUŞTURULMALI VE

SONRA, EVET, DAHA FAZLA GECİKTİRMEDEN ÇİZMEYE BAŞLAMALI VE HEY DOSTUM, TEK BİR TEK BAŞINA DOLAŞAN BİRİ İÇİN NE KADAR DA ISSIZDIR DÜNYA VE ÖZGÜRLÜK AŞKI, BAŞKALARINA DUYULAN AŞKTIR, İKTİDAR AŞKI İSE KENDİ KENDİMİZE DUYDUĞUMUZ AŞK VE ÖTE YANDAN VİCDAN HEPİMİZİ KORKAK YAPAR!

Bİ POP KEK ALMIŞTIM AMA ŞİMDİ YOK.

HALILARI HALI YIKAYICILARA VERMİŞTİM YIKAMALARI İÇİN VE YIKADIKTAN SONRA GERİ GETİRDİLER HALILARI. O ESNADA BEN, YANİ ONLAR HALILARI GETİRDİĞİNDE TAM DA OTURMUŞTUM MASANIN BAŞINA VE TAM DA BAŞLAYACAKTIM ÇİZMEYE AMA İŞTE HALICILAR GELDİ VE HALILARI GETİRDİLER; DİYEMEDİM, ŞİMDİ GETİRMEYİN DİYEMEDİM,

BEN KÖŞEMİ ÇİZECEĞİM, BAŞKA BİR ŞEYLE MEŞGUL ETMEYİN BENİ DİYEMEDİM.

AMA ARTIK HAYIR, DAHA FAZLA GECİKTİRMEDEN ÇİZMEYE BAŞLAMALI.

BİRAZ GÜÇLÜ OLMALI İNSAN: İNSAN VAR YA İNSAN, HEY GİDİ İNSAN, İNSANIN YAPAMAYACAĞI İŞ YOK, İNSAN SÜPER, İNSAN HOŞ: AMERİKA KATİL KATİL.

BÖYLECE UYUYAKAL.

NEDEN SONRA UYANDIM VE LAN SAYISAL LOTO, DİYE MIRILDANDIM VE HEMEN BİLGİSAYARIN BAŞINA GİTTİM, ÇIKMIŞ MI BAKTIM, LAKİN (BÜTÜN BEKLENTİLERİMİN TERSİNE) BANA Bİ ŞEY ÇIKMAMIŞTI. OYSA ÇIKSA İYİ OLURDU..

POP KEK NERELERDESİN POP KEK?.. SEVDİĞİM BİR LEZZETSİN AMA KAYBOLDUN. ARANMADIK YER BIRAKMADIM EVDE, AMA YOKSUN. YOKSA YEDİM Mİ LAN SENİ POP KEK? YEDİM DE UNUTTUM MU VE GERÇEKTEN, UNUTMAK İÇİN HIZLANIR, HATIRLAMAK İÇİN YAVAŞLAR MIYIZ?

HAY ALLAH:
-BİR FINDIK KABUĞUNA SIĞIP, GENE DE KENDİMİ HUDUTSUZ ÜLKELERİN HÜKÜMDARI SAYABİLİRDİM.

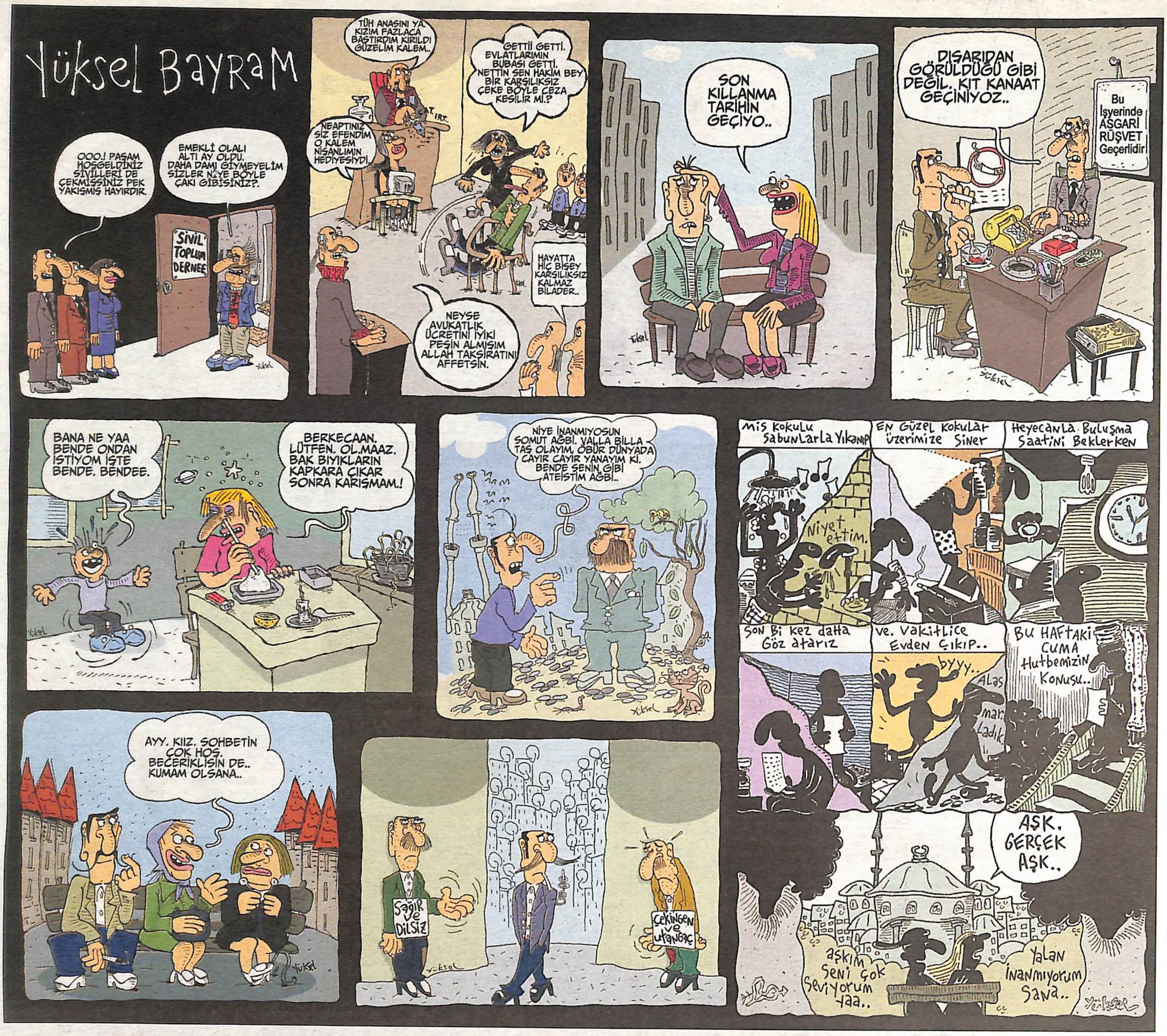

cüsseli harikalar kumpanyası

serkan öztürk
serkananse@gmail.com

KLARK

MURAT MENTEŞ

Bir gönül tavafı yüz bin hac'olur

TRT 1'de yayınlanan Ayrılık adlı dizi, İsrail'in hassas ruhunu incitti. İsrail, diplomatik bir gocunma sürecine girdi: "Ordumuzu çocuk katili gibi gösteriyorlar." İsrail, yalnızca ordusu değil, hükümetiyle de katil, katliamcı, suikastçı, cani bir şebekedir. Şahsen "Entelin iyisi izler Kurtlar Vadisi" şiarına rağmen yerli dizilere prim vermiyordum. Fakat her Salı 19:50'de Ayrılık'ı izleyeceğim.

***

Sevgi her zaman karşılık görür. Nefret de. [F.M. Dostoyevski]

***

Terence Scott'a bravo. Obama'ya açıkça sordu: "Neden insanlar senden nefret ediyor?" Terence Scott kim? New Orleans'ta yaşayan, 10 yaşında bir çocuk. Nobel Barış Ödülü sahibi Obama ne dedi? "Ben biraz sert bir adamım." Güler yüzlü emperyalist Obama hiçbir zaman dürüst ve temiz bir adamın karizmasına sahip olamayacak. New Orleanslı çocuklar bile süper gücün süper yalanlarını yemiyor.

***

Senarist – Yönetmen Onur Ünlü'nün yeni filmi Beş Şehir, Altın Koza Film Festivali'nde En İyi Senaryo Ödülü'nü aldı. "Altın Koza, Onur Ünlü'yü kazandı." Tebrikler Onur Ünlü, bravo Altın Koza.

Sine tarihinin en önemli filmlerinden Godfather serisinin yönetmeni Francis Ford Coppola İstanbul'a geldi. Mekan bakıyor. İlk Godfather'ı 32 yaşında çeken büyük ustanın Rumble Fish, Apocalypse Now, The Conversation, Youth Without Youth gibi filmlerini ıskalamamak gerek.

***

Her sanat yapıtı işlenmemiş bir suçtur. [Theodor Adorno]

***

Tim Roth'un başrolünü üstlendiği Lie to Me diye bir dizi var. 2009 yapımı. Enteresan.

***

NTV Yayınları arasında çıkan Acaba Nasıl adlı kitapta 500 ayrı işin nasıl yapılabileceği anlatılıyor. Şekilli bir kitap. Günün birinde timsahla boğuşmak, file binmek ya da saça yapışan sakızı çıkarmak gerekebilir. Her şey kitaplarda yazmıyor diyenlere asla inanmayın.

***

Süleyman Çobanoğlu'nun yeni şiir kitabı Hüdayinabit Profil Yayınları tarafından neşredildi. Bu şahane kitabı, harika şiirleri mutlaka okuyalım. Ruhumuz nefes alsın.

***

"Bilesin kavuşmak yoktur İslamlıkta / Kavuşan kısmısı ancak gavurdur." Süleyman Çobanoğlu, Tekfurun Kızı

Kalple gıybet etmek, dille etmek gibi haramdır. Bir kimsenin noksanını, kusurunu başkasına söylemek doğru olmadığı gibi, kendi kendine söylemek de caiz değildir. [İmam-ı Gazali]

***

Chuck Palahniuk'un Haunted adlı kitabı, Tekinsiz adıyla Türkçe'ye çevrildi. Funda Uncu Irklı'nın dilimize kazandırdığı romanı, Ayrıntı Yayınları neşretti. Hevesle okumaya başladım. Fakat, Dövüş Kulübü yazarının isabetli aşırılıklarına bu romanda pek rastlayamadım. Maalesef. Sadece aşırılık var. Tamam, yine iyi atmosfer kuruyor, yine ürpertici espriler yapıyor, yine çarpıcı bir konu yakalamış... Gelgelelim insan aşırılıkta bile bir denge arıyor. Yani en azından ben arıyorum.

***

Seyyid Hüseyin Nasr da İstanbul'daydı. Günümüzün en önemli İslam Düşünürlerinden olan Nasr, 20. yüzyılın entelektüel bir muhasebesini yaptı. Felsefe, sanat ve bilim alanlarında çok sayıda eseri olan Nasr'ı okumak yüksek menfaatiniz icabıdır.

***

BabaZula'nın 6 albümü var. Hepsi de birbirinden güzel. İkisi film müziği [Tabutta Rövaşata ve Dondurmam Gaymak]. Grubun vokalistliğini de yapan Brenna MacCrimmon'ın Kulak Misafiri adlı türkü albümü de çok şahane.

Allah Allah desem gelsem / Hakkın dîvanına dursam / Ben bir yanıl alma olsam / Dalında bitsem ne dersin

Sen bir yanıl alma olsan / Dalımda bitmeye gelsen / Ben bir gümüş çövmen olsam / Çeksem indirsem ne dersin

Sen bir gümüş çövmen olsan / Çekip indirmeye gelsen / Ben bir avuç çavdar olsam / Yere saçılsam ne dersin

Sen bir avuç çavdar olsan / Yere saçılmaya gelsen / Ben bir güzel keklik olsam / Bir bir toplasam ne dersin

Sen bir güzel keklik olsan / Bir bir toplamaya gelsen / Ben bir yavru şahin olsam / Kapsam kaldırsam ne dersin

Sen bir yavru şahin olsan / Kapıp kaldırmaya gelsen / Ben bir sulu sepken olsam / Kanadın kırsam ne dersin

Sen bir sulu sepken olsan / Kanadım kırmaya gelsen / Ben bir deli poyraz olsam / Tepsem dağıtsam ne dersin

Sen bir deli poyraz olsan / Tepip dağıtmaya gelsen / Ben bir ulu hasta olsam / Yoluna yatsam ne dersin

Sen bir ulu hasta olsan / Yoluma yatmaya gelsen / Ben bir can alıcı olsam / Canını alsam ne dersin

Sen bir can alıcı olsan / Canımı almaya gelsen / Ben bir cennetlik kul olsam / Cennete girsem ne dersin

Sen bir cennetlik kul olsan / Cennete girmeye gelsen / Pir Sultan üstadın bulsan / Bilecek girsek ne dersin [Pir Sultan Abdal]

***

Yer: Beyoğlu Sahaf Festival alanı.

Gençten bir adam, sahaflardan birine soruyor: "Nikos Kazancakis'in Yeniden Çarmıha Gerilen İsa'sı var mı?"

Sahaf olumsuz cevap veriyor. Ben de uzaktan dinliyorum. Derken, genç adama "Bakın, 20 metre ileride yan yana iki tezgah var. Onlardan birinin en sağında, en öndeki kitap dizisinin üstten ikincisi, Yeniden Çarmıha Gerilen İsa" diyorum.

Yüzümü dikkatle inceleyip soruyor: "Murat Menteş mi?"

"Hayır" diyorum, "Nikos Kazancakis."

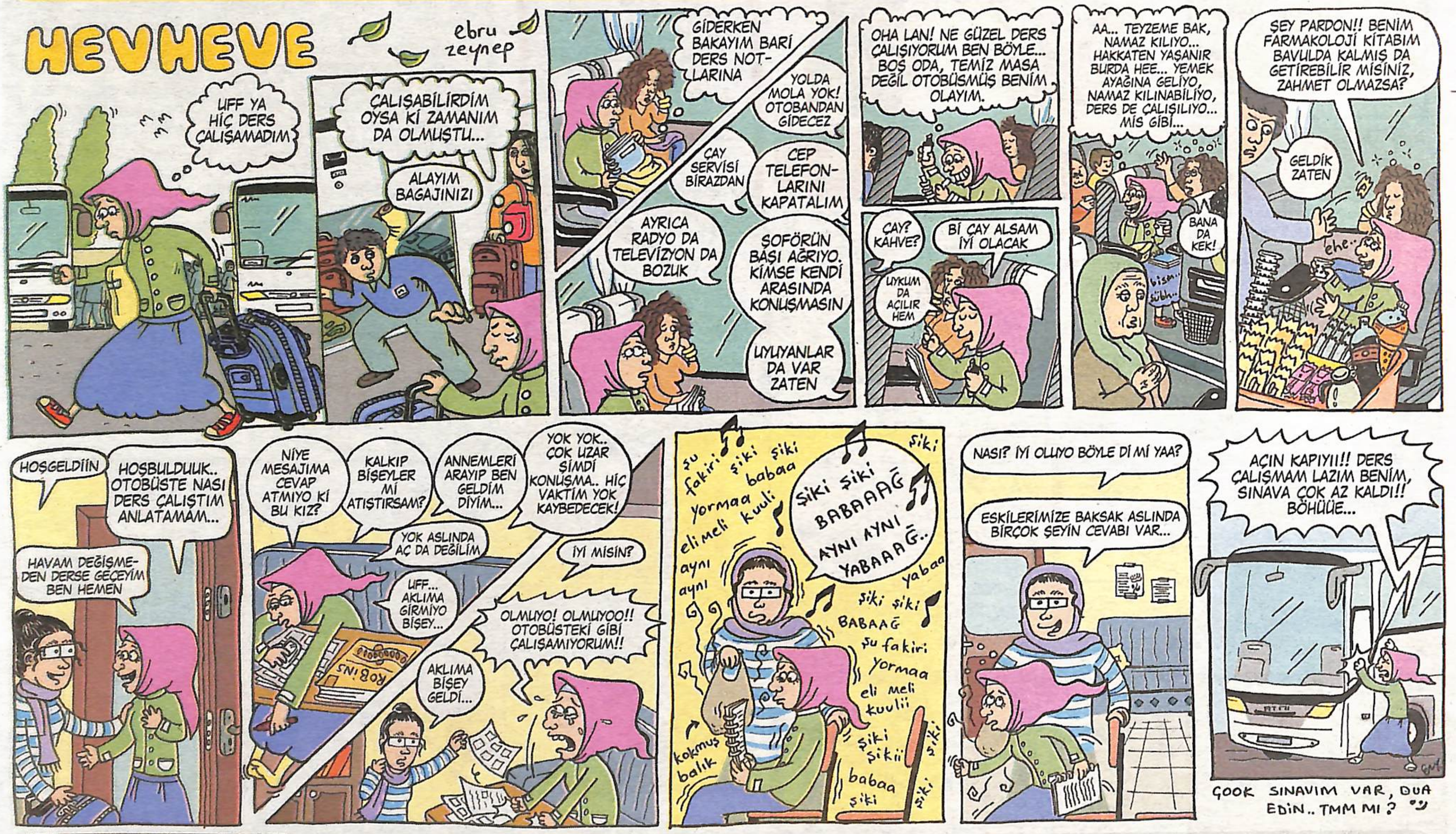

beyaz haberler...

• Ömer Faruk Dönmez'in yeni öykü kitabı İz yayıncılıktan çıkmak üzere! Hamza da harika bir kitap olur. Yazarına sorduk, az kaldı kitaplık hacme ulaşması için dedi.

• Ammar Acarlıoğlu adeta 2. Ömer Karaoğlu. Ses, sözler. Kıyamete Kamet albümünde dolu dolu besteler, bitmeyen bir ses! Baran Müzikten çıktı.

• Abdurrahman Arslan'ı okumak, dinlemek, seminerinde, sohbetinde bulunmak apayrı bir tat! Sabra Davet Eden Hakikat isimli kitabı Pınar yayınlarından çıktı.

• Cafcaf cildi çıktı! Tüyap Kitap Fuarında bulabilirsin! Son 12 sayı bir ciltte! İlk dönem Cafcaf cildi ise yakında geliyor!

• Seher dergisi 14. sayısına ulaştı. Kartal Anadolu İHL'lileri tebrik ediyoruz! Seher en son 5 yıl önce çıkmıştı.

• Dunyabizim'de Zeki Bulduk'un yazılarını okuyor musunuz! Harikadır, coşkuludur, hüzünlüdür, devrimcidir, Müslüman yüreğidir! İzzetten yanadır Zeki Bulduk'un satırları!

• Gerçek Hayat dergisi 10 yaşına bastı. Gerçek Hayat dergisi haftalık haber enerji dergimiz.

• Mehmet Zahid Kotku'yu nasıl seviyoruz. Ona yetişemedik ama sohbetlerini internetten dinleme imkanı bulduk. Böyle güzel insanlardan olabilelim ya Rabbi!

• Anlayış dergisi yayın yönetmeni Mustafa Özel Bey Klark'ta Cafcaf diye süper bir dergi çıkıyor demiş. Eyvallah sayın Özel!

MAZLUMDER fotoğraf yarışmasına 1 Aralık'a kadar başvurabilirsiniz!

• Gezgin dergisi Halit Ömer Camcı ve ekibinin harika çalışmaları ile çıkıyor! Gezi kültürü ve fotoğraf dergisi Gezgin'i seveceksiniz!

• Ekim ayında ayın temsilcisi seçilen temsilcilerimiz: 1- Hatice Kübra Gezer, Van, 2- İmran Zeynep Aras, Bursa, 3- Esad Eseoğlu, İstanbul

• Yasir Eryılmaz'ın Yazarlar Birliğindeki Karikatür Kursu cumartesi günleri saat 2'de devam ediyor!

• TÜYAP Kitap Fuarında Türk Tarih Kurumu standında Yusuf Turan Günaydınla tanışmayı ihmal etmeyelim! Hele kitap kurduysanız mutlaka tanışınız deriz.

• 10 Kasım'da vefat eden Osman Yüksel Serdengeçti'yi rahmetle anıyoruz!

• Cafcaf okuyucusu öğretmenlerimizin, Kaptan Keatinglerimizin ellerinden öpüyoruz!

• Grup Yürüyüş Adanış Günü albümü 10 numara! Emeği geçenlere helal!

• Serhat Albamya'nın aslında müzisyen, Faruk Günindi'nin dernek başkanı, Ahmet Mutlu'nun doktor, Cımbızcı Cafer'in Türkiye'nin en iyi dilcilerinden, çevirmenlerinden biri, Murat Menteş'in romancı, Niyazi Çol'un felsefeci, Ahmet Turan Alkan'ın üniversite hocası, Gülsüm'ün öğrenci, Ebru Zeynep'in Tıpçı, Otacı Zahter'in meşhur bir gazeteci, Karton Piyer'in havacı, Seval Cevizci'nin yeni anne, Yusuf Kot'un tasarımcı olduğunu, Ramazan Yıldız'ın askerden yeni geldiğini, biliyor muydunuz?!

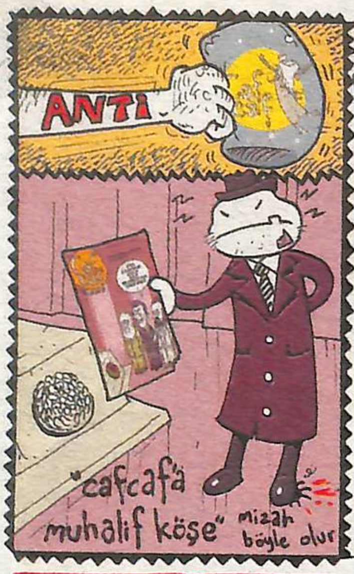

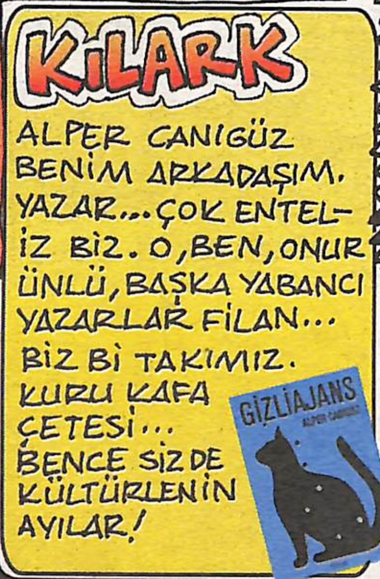

İLİM-İRFAN MAFYASI!

-Nedir bu bir takım sanatçıların yaptığı densizlikler diye burnundan soludu arkadaşım; "Çoluğa çocuğa kötü örnek oluyorlar. Bir tutturmuşlar fikir hürriyeti, sanat hürriyeti filan"

-İyi de dedim, "Kötüye kullananlar var diye, adamların hareket sahasını daraltmak da olmaz. Ne diyor meselâ Mustafa Kemâl Paşa?.."

-İnanmam; bu hususta bile bir vecize söylemiş olamaz; beni kandırıyorsun!

-Hayır dostum, ne demek istediğini anlıyorum; üstelik sana hak vermiyor da değilim fakat böyle bir sözü var işte; diyor ki, "Fikir hürriyetinden doğan mahzurları gidermenin en iyi yolu yine de fikir hürriyetini ayakta tutmaktır". Bu veya buna çok yakın bir şey, kelimeleri değiştirmiş olabilirim...

-Sahi mi yahu? İlginç!

-Neresi ilginç?

-Doğruyu söylemek ama onu hayata geçirememek meselesi; biliyorsun Takrir-i Sükûn kanunu, Tek parti döneminde basın hürriyetini ortadan kaldırmış, gazetecileri İstiklâl Mahkemesi hâkimlerinin iki dudağının arasına rehin bırakmıştı hani?

-Haa, anladım; onu yapan Rahmetli değildi ki; İsmet paşa'ydı. Şimdi böyle bir âdet çıktı biliyorsun; Tek parti zamanında ne kadar yanlış iş varsa İsmet Paşa'ya ihâle edip bırakıyorlar, hatta devrimleri yolundan saptırdı filan diyenler de var...

Arkadaşımın canı sıkılmıştı. İskelenin yanıbaşındaki bedava parkta pinekliyorduk. Araç görünce üstüne saldıran İstanbullulara inat, gelen vapuru bile bile kaçırmaya karar vermiştik; bir, bir daha...

-Nerden girdik bu meseleye diye somurttu; başka bir şeyden bahsediyordum, unuttum.

-Sanatçılardan dedim, oradan fikir hürriyetine geçtik. Sen hürriyetin bu kadarı fazla demeye getiriyordun...

-Tam da öyle değil dedi, "hürriyet elbette olmalı, fakat yapanın da yanına kâr kalmamalı...

-Nasıl yani dedim.

-Şöyle ki, diye devam etti, bir yandan altdudağını diş duruyordu, "Adam veya her neyse kötü şarkıcı şimdi bu, beni de dinle benim de fanların, hayr var diye şarkı söyleme fasulye gibi kendini nim saymaya devam ediyo sanat eserini kim cezala peki?"

-Kanun yapmaz dedim, "Halkımız yapar"

-Halkımız bayılıyor ama bu durumda bir başka devre girmesi lâzım de

-Bilmem dedim, bunu h düşünmemiştim" ve ilâv "Şimdi kızarsın ama du uygun bir fıkram var; istersen anlatayım"

-Boşver ortak dedi, "Zaten kafam bozuk, anlatmasan daha iyi"

-Öyleyse anlatayım bari diye anlatmaya başladım, "40'lı, 50'li yıllar. Uçağa henüz Tayyare denildiği zamanlar. Öyle zırt pırt görülür şeylerden değil henüz uçak. Köylünün biri ilkokula giden oğluyla bahçeyi b kan ter içinde kalmışlar.

Gerisini biliyormuş gibi c bir yüz ifadesi takındı, " n'oolmuş?"

-Tam o esnada yüksekle uçak geçmez mi? Çocu mektebe gidiyor ya, tan uçağı, babasına dokunu "Baba bak teyyare geçi diyor. Bunun üzerine bab siper edip bakıyor yuka sonra boşver gibisinden sallıyor,

-Elleme geçsin gariban

O anda arkadaşımla bü samimiyeti kesebilir, arc herkese çekiştirebilirdim gülüyordu. Kızdığımı an

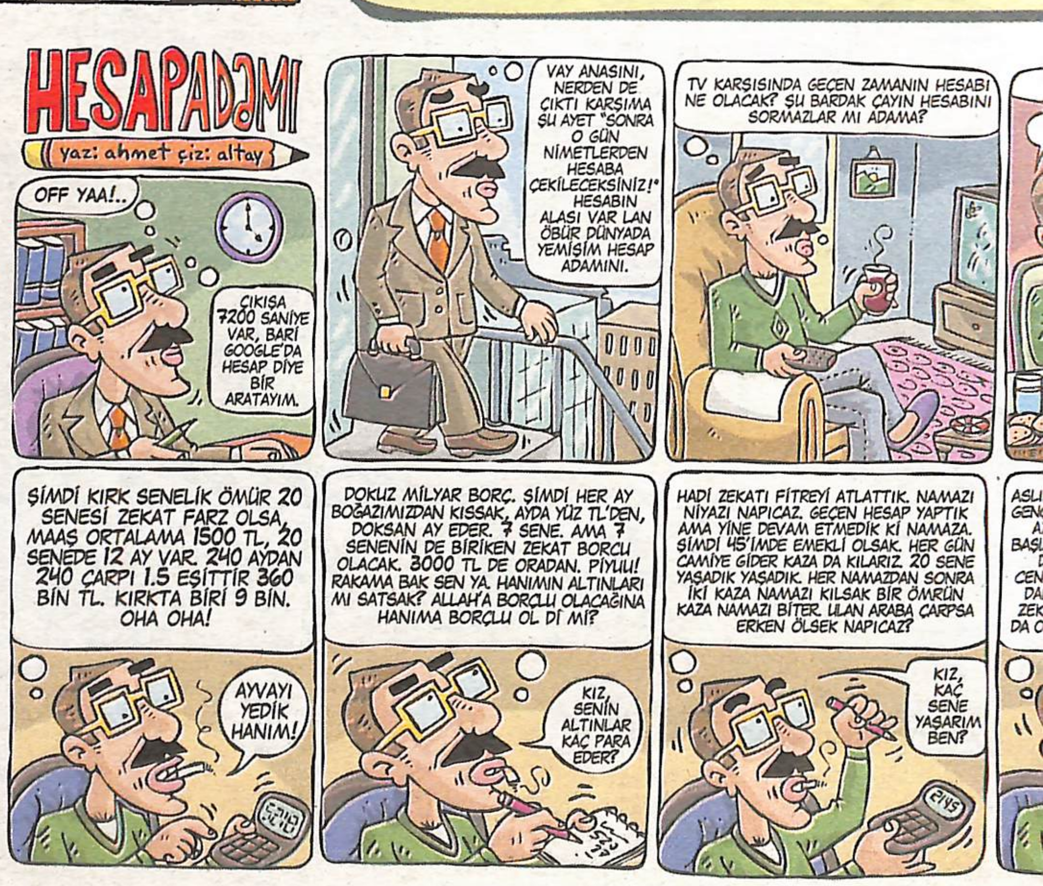

Turan Alkan

öfkemi yatıştırmaya çalıştı,
-Yahu bu bayat fıkrayı nerden hatırladın şimdi sen; bunu bilmeyen mi var ayol, yaşlanıyorsun diye kıkırdadı.
-İyi ya diye homurdandım; sen de o zaman "İlim-İrfan Mafyası" diye bir teşkilat kurarsın; beğenmediğin sanat ve fikir eserlerinin sahibini dövdürürsün!
Ellerini dizine vurdu, "Hah; işte bu" diye haykırarak ayağa kalktı. "İşte bu yahu; bu memlekette mafya bir sürü lüzumsuz sektörde faaliyet gösteriyor ama ilme irfana zerre kadar katkısı yok. Gel seni bir öpeyim."

-Aman istemez diye elimi sinek kovalar gibi salladım, "Eksik olsun; ben onu seninle dalga geçmek için uydurdum şimdi!"
-Sen büyük adamsın arkadaşım, dedi, "Kuracaksın böyle bir mafya teşkilatı; başına eski ağır abilerden birini geçireceksin. Yanına da bir danışma kurulu!"
-Yok deve, diye dalgamı geçtim.
-Aynen dedi, "Şikayetler danışma kuruluna gelecek; bu kurul şikayetleri değerlendirip işleme koyacak, Baba'ya arzedecek. Baba da son kararı verip alan elemanlarına eylemi infaz ettirecek...
-Kadın kötü şarkı söylüyor diye öldürtecek misin? Saçmalama!

-İnfaz dedimse öldürmek değil canım; tehdit edecek. Bir daha şarkı diye ağzını açarsan kötü olur. Çocuğuna bile ninni söylerken duyarsak seni bittin. Ona göre...
-Dinlemezse!
Zevkle sırıttı, "Dinlemezse, diklik ederse yer dayağı oturur. Sahnede yüzüne çürük domates, kokmuş yumurta atılır, yuhalanır. Meneceri vatan-millet düşmanı, vergi kaçakçısı veya Komünist diye konser öncesi şikayete uğrar, vesaire, vesaire...
-Peki dedim, senin bu mafya hangi alanlarda faaliyet gösterecek?
-Ağzımdan ilim irfan diye çıktı ama dedi, "Her nevi sanat; mesela saçma sapan heykeller yapan adamlar var; kurumları dolaşıp yalvar yakar satıyorlar; onlara ilgilenebilir. Kötü, zararlı web sitesi yapanları güzellikle iknâ eder. Reklâm olsun diye saçmalayanları, gazetecilere, paparazilere birbirini çekiştirenleri caydırır. Açıkoturumlarda artistlik yapanları stüdyo kapısında bekler... Anlarsın ya?..
Çantasından kağıt kalem çıkardı, heyecanla bana anlattıklarını not etmeye başladı, "Sergiler, paneller, sempozyumlar, bienaller, film galaları..."
-Faşist misin oğlum sen, diye sordum durakladığı bir anda; ne dediğimi anlamıyormuş gibi boş boş baktı, "Ne alâkası var Faşizmle şimdi" der gibiydi.
-Oldu olacak kitap yaktırma törenleri de düzenletirsin senin mafya teşkilatına; beğenmediğin romancıların yüzüne sokakta boya attırıp yurtdışına kaçırtırsın...
Durdu; fazlaca ileri gittiğini farketmişti galiba. Kağıdı yırtıp parçalarını savurdu,
-Kırk yılda bir güzel bir buluş yaptın; onun da canına okudun; haydi kalk da şu vapuru kaçırmayalım bari!

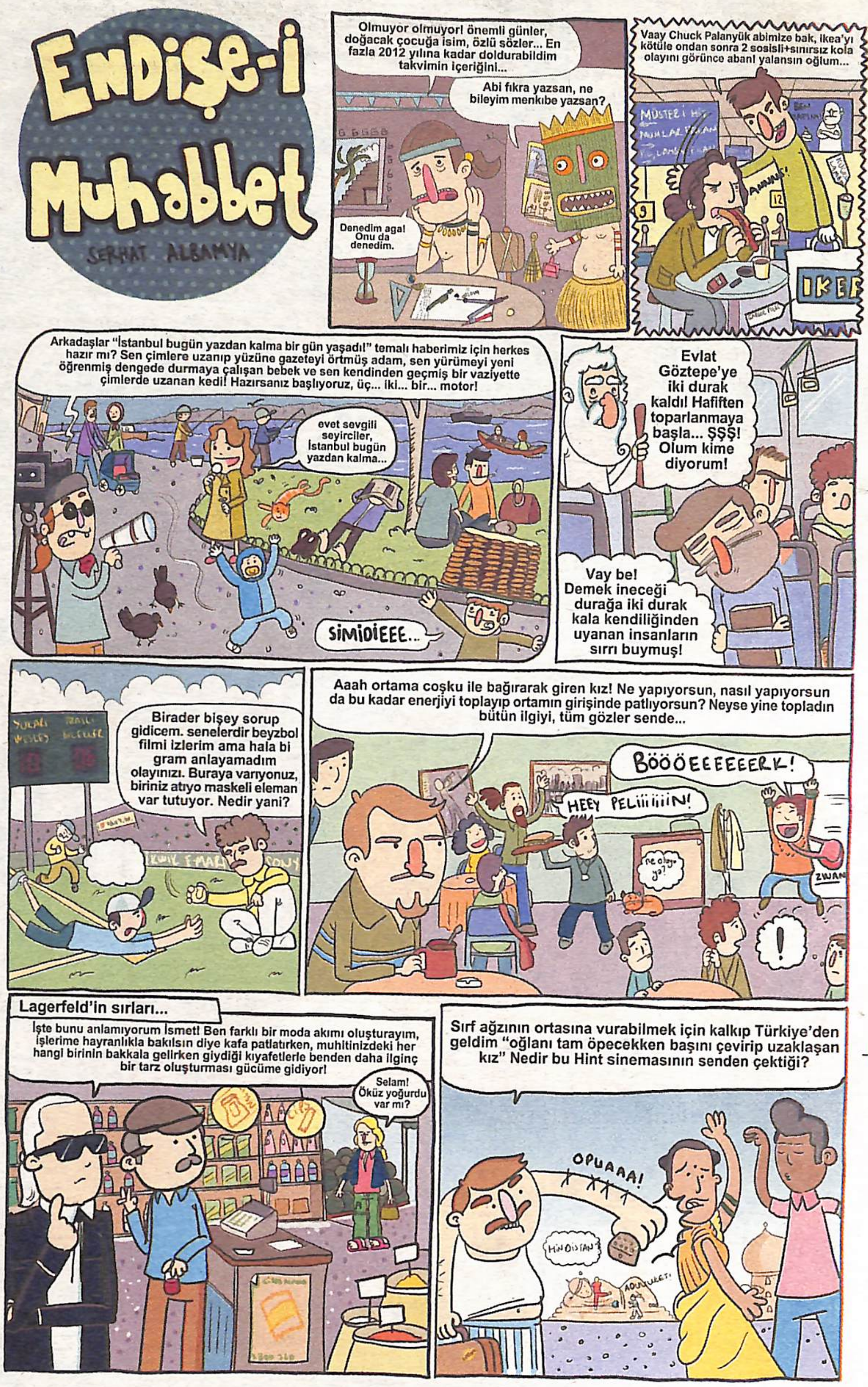

twitter.com/hesapadami

Faruk Günindi'nin iki ayda hazırladığı dev köşe!

Yusuf'un kızdığı kadar varmış...

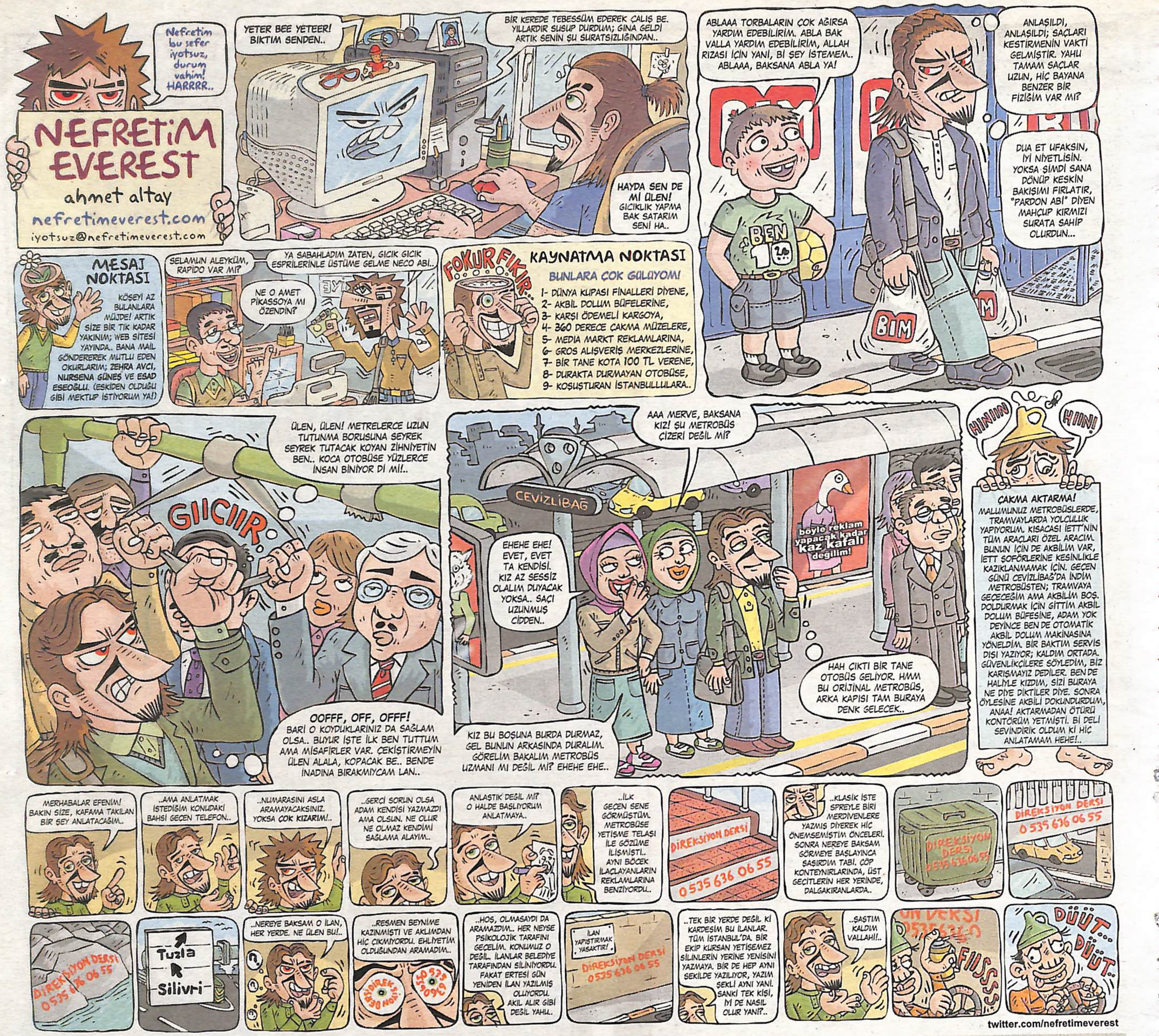

twitter.com/nefretimeverest

Fender gitarınızla çılgın bir solo atıp odanıza bakıyorsunuz. Duvarlardaki posterler, raflardaki gençlik dergileri, uğruna yollara düştüğünüz müzik cdleri... Tüm bunlara son kez bakıp hüzünlü bir solo daha atıyorsunuz ve elinizdeki gitarı kılıfına sokup dolabın üstüne, siz üniversite hayatınızın ilk günlerini yaşarken güven içinde kalacağı yere kaldırıyorsunuz. Elveda rakmetıl hayat, elveda lisede kurulan müzik grubuyla aynı üniversiteyi kazanıp bir yandan okurken bir yandan da albüm çıkarma hayalleri... Merhaba babanın zorla yazdırdığı yurt, merhaba altı ev arkadaşı, merhaba nöbetleşe yapılan ev işleri, merhaba abi!...

Hüzün dolu giriş yazımızdan da anlaşıldığı gibi heavy-metale adanmış genç bünyenizi üniversite yollarına vurup babanızın bir tanıdık vasıtasıyla sizi zorla yazdırdığı yurda gidiyorsunuz. Gerek arkadaş ortamlarından gerekse babanızın arkadaşının yurt hakkındaki övgü dolu sohbetlerinden az da olsa bi bilgi birikiminiz var, en azından gittiğinizde sizi seven, karşılayan, kollayan bir abinizin olacağından haberiniz var. Acaba geçen süre sonrasında siz mi abinizi Pentagram konserine götüreceksiniz yoksa abiniz mi sizi cuma namazına götürecek?

Yurda gelişinizin ilk saatleri, eşyalarınızı yeni oda arkadaşınızın size gösterdiği bez dolabın, size ayrılan kısmına yerleştiriyorsunuz ve koridordan gelen serin rüzgarla ense tüyleriniz ürperiyor... Evet bu rüzgarla gelen ev abiniz ve yanınıza gelmekle yaptığı gerilim yetmezmiş gibi sizi bir de namaza davet ediyor. Tabi sizin cemaat evine koşar adımlarla geldiğinizi sandığı için üstüne üstlük bir de "farzı sen kıldırır mısın?" sorusunu soruyor. Ayıklayın pirincin taşını:

a) "Abi ben namaz kılmıyorum tamam ama kılana saygı duyarım. Senin de aynı saygıyı bana göstermeni isterim!" diyerek abinin tepkisini colormatik gözlüklerinin ardından görebildiğim kadarıyla ölçerim.

b) "E abi ben namazı gelirken kıldım, önümüzdeki namazlara bakalım inşallah" diyerek ilk çakallığımı yaparım, tutarsa da devam filmleri gelir...

c) "Ya hakkaten yıllardır bir özlemdi, açılışı burda yapacaz demek baba!" diyerek samimiyetimi belirtirim "Yeri gelir namazımı da kılarım, yeri gelir ortama da akarım" mesajını verdikten sonra da eklerim "Ya bide abdest almayı gösterirsen senden kralı yok. Ehe ehe!"

İlk günleriniz garip duygular eşliğinde yavaş yavaş geçip giderken, okul dönüşü bez elbise dolabınızın bıraktığınız gibi olmadığını fark ediyorsunuz. Ya biz de bu acı haberi nasıl açıklayacağımızı çok düşündük ama açıklamamız lazım; manovar, metallica ve pentagram baskılı tişörtlerinizin yerini gömlekler, yırtık ve zincirli pantollarınızın yerini ise ütülü kumaş pantollar almış... Hele ki o demir dikenlerle çevrili bilekliğiniz, onun yerine koyulan casio saat ve "evimize hoşgeldin, umarız pantolun beli dar gelmez!" notu yok mu? Bir anda gözünü döndürüyor, kısa zaman içinde çıldırıp normale dönüp tekrar çıldırıyorsun. Koşarak odasına gittiğin abiye vereceğin tepki ne olur?

a) "Lusifır adına, bu ne? Sabah gotik vaziyette bıraktığım dolap akşam ne hale gelmiş, yakarım bu gezegeni!" diyerek en kısa zamanda yurttan atılma rekoruna koşarım.

b) İçeri girerim ve "Abi sen n'aptın? Onlar benim en sevdiğim kıyafetlerdi. Yaz aylarında pişik olmama rağmen üstümden çıkarmazdım onları!" derim ve sinirlenmeye başladığım anda gözümün önüne kalacak ev arama görüntüleri gelir... Susarım. "Abi bari çöpe atmadığını söyle? Attın mı?"

c) "İşte hayatımın dönüm noktası! Zaten senelerdir rakmetıl ayağına takılmama rağmen bi manita bulmuş değilim, bari tarzımı değiştireyim." derim ve eklerim "Abi bel iyi de paçalardan biraz kısalacak..."

Sokakta durmuş gözleriniz yaşarmış ve kalbiniz dört sekizlik ritim atar şekilde bir afişe bakıyorsunuz. Evet tıpkı tahmin ettiğiniz gibi dağılan Audioslave grubunun birbiriyle papaz olan elemanları tekrar toplanmış ve bu cumartesi şehrinizde bir bara konsere geliyor. Üstelik giriş, ilk içecek dahil sadece beş tl... "Ayağıma prangalar vurmuş olsalar bile gideceğim" diyor ve elinizle metal işareti yapıyorsunuz. Öyle gaza gelmişsiniz ki eliniz ancak eve gelip abinizi görünce normale dönüyor. Tam ona "Abi cumartesi akşamı bi arkadaşa ders çalışmaya gideceğim, müsaaden var mı?" diyecekken aklınıza altı cumartesidir aynı numarayı yaptığınız ve nöbetleri aksatıp maklubeli sohbetlere kalmadığınız aklınıza geliyor... Çok kötü bi durum, ama söz konusu Audioslave. Bi şeyler yapmak lazım:

a) Ranzamın üçüncü katında kitap okuyan arkadaşım Fuat'ın yanına çıkar "Aga durumlar bildiğin gibi değil, bu cumartesi quiz için çalışmazsam daha ilk seneden çakıcam. Şu benim nöbeti bu sefer de sen devralsan. Gözünü seveyim duruma bi el at" derim, "olur" derse de "Var ya, evliya gibi adamsın haa! Bi de varsa bi beş lira ver ben sana katkı kredisinde veririm" diyerek gönlünü alırım.

b) Salona girer, "Arkadaşlar, siz olmazsanız var ya... ben satanist olurdum, kapkaççı olurdum, düzenbazın önde gideni olurdum... Çok iyi insanlarsınız içimden geldi. Bu arada cumartesi nöbetimi, o büyük hizmeti benden devralıp hayırlara vesile olmak isteyen varsa bu sevabı feda edebilirim" der ve çakallığın, kolpalığın sınırlarında cirit atarım...

c) "Gözüm nöbetçi listesinde, kulağımda Audioslave şarkıları. Uzun uzun düşünürüm, ya bu hebele hübele hayata devam edeceğim ya da maklube sohbetlerinde kalıp nasibime düşeni alacağım. Bu arada iç sesim neler söylüyor böyle nasip falan? Nan galiba yavaş yavaş abi oluyorum..." diye iç muhasebemi yapar ve cumartesi için maklube malzemelerinin listesini gözden geçirmeye başlarım.

Rakmetıl ayağına kendinize gotik manita bulmuş, kampüste "yok o albümün b tarafındaki şarkı daha güzel üstelik ölen bir satanistin anısına yazılmış... yok bu grubun solisti kaburgasını aldırmış... röh röh de röh röh" diye sohbet ederken o röh efektleriniz aniden pısslamaya dönüşüyor... karşınızdaaa; abiniz... (başka kim olabilir ki? bu bi abi testi) yanınızdaki ablayı daha doğrusu ablanın spreyle kabartılmış saçlarının arasında kaybolan samimiyet elçisi kolunuzu nasıl açıklarsınız?

a) "Ehe ehe, selam abi" der ve dönüşü olmayan bir yola girerek lafa başlarım "bak abi bu benim kız arkadaşım Melis, hatta ona dark queen_16 da diyebilirsin!"

b) Abi geçenki sohbette de söylediğin "Yaradılanı hoş gör, yaradandan ötürü!" sözünden çok etkilendim derim. Yerse...

c) "Dergi abonesi olacağını söyleyince dayanamadım kucakladım abi! Durum bundan ibaret..."

Sonuç:

eğer A'lar çoğunlukta ise;

Siz sürüdeki kara koyunsunuz! Siz bu ortamların adamı değilsiniz, muhtemelen seneye babanızı ikna edip kafadar bir kaç arkadaşla eve çıkarsınız. Baktınız ki babanız "Cemaat evi bereketlidir orayı bırakma" diyor o zaman babanızla bağları koparır kendi ayaklarınızın üzerinde durursunuz! Muhtemelen okula devam ederken aynı anda bi kafede part-time çalışıp, converse giyerek, türlü entel müzikler açarak, servis yapmadığınız zamanlarda kitap okuyarak "garson olduğuma bakma, boş beleş değilim" mesajı veren biri olarak öğrencilik hayatınızı sürdürürsünüz. Diplomayı alıp memlekete gidince de babanızla barışırsınız falan filan...

B'ler çoğunlukta ise;

İşte en tehlikeli sınıf. Yeri geldiğinde löpür löpür maklube yer ortamını bulduğunda da alemin en kral metalcisi gibi takılır. Bir ordayım bir burda... Oh ne güzel. Sizin gibisini var ya "Kurt Cobain ölmemiş, Nirvana yeniden konser veriyo hem de az ötedeki türkü kafe'de ama tam cuma saatinde" diyerek iki arada bi derede bırakıp, nasıl çıldıracağınızı seyretmek lazım... Hakkınız budur!

C'ler çoğunlukta ise;

Ahh eskinin hard rockçı hırçın delikanlısı! Seni çiğ köfte gecesinde "sordum sarı çiçeğe" adlı eseri söylerken görmek ne kadar acı, ne kadar garip ve bana ait değil mi? Gülme incinirim...

erhan baş'ın başına gelenler

yazan ve çizen: niyazi çol

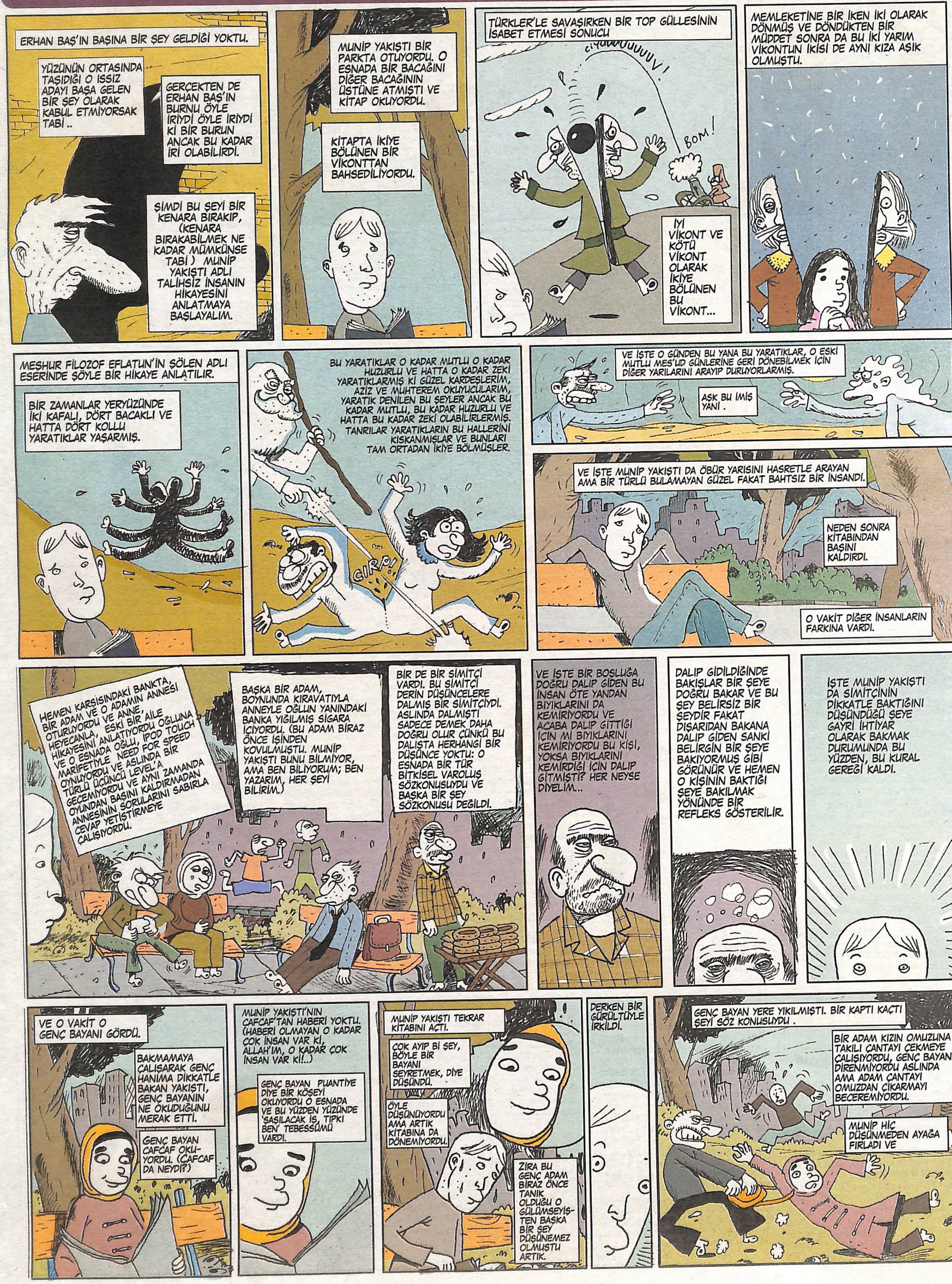

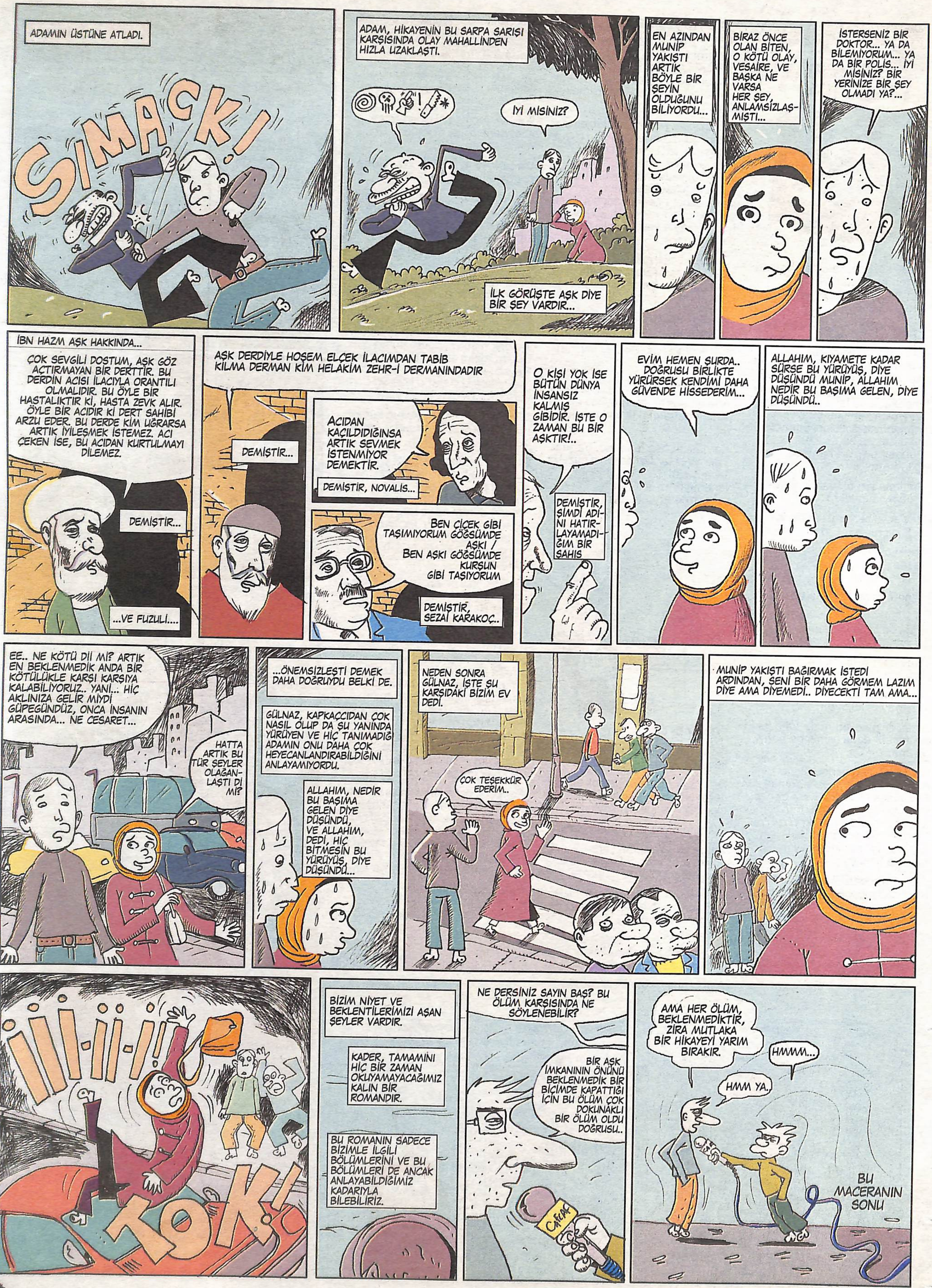
ADAMIN ÜSTÜNE ATLADI.
SIMACK!
ADAM, HİKAYENİN BU SARPA SARIŞI KARŞISINDA OLAY MAHALLİNDEN HIZLA UZAKLAŞTI.
İYİ MİSİNİZ?
İLK GÖRÜŞTE AŞK DİYE BİR ŞEY VARDIR...
EN AZINDAN MUNİP YAKIŞTI ARTIK BÖYLE BİR ŞEYİN OLDUĞUNU BİLİYORDU...
BİRAZ ÖNCE OLAN BİTEN, O KÖTÜ OLAY, VESAİRE, VE BAŞKA NE VARSA HER ŞEY, ANLAMSIZLAŞMIŞTI...
İSTERSENİZ BİR DOKTOR... YA DA BİLEMİYORUM... YA DA BİR POLİS... İYİ MİSİNİZ? BİR YERİNİZE BİR ŞEY OLMADI YA?...
İBN HAZM AŞK HAKKINDA...
ÇOK SEVGİLİ DOSTUM, AŞK GÖZ AÇTIRMAYAN BİR DERTTİR. BU DERDİN ACISI İLACIYLA ORANTILI OLMALIDIR. BU ÖYLE BİR HASTALIKTIR Kİ, HASTA ZEVK ALIR. ÖYLE BİR ACIDIR Kİ DERT SAHİBİ ARZU EDER. BU DERDE KİM UĞRARSA ARTIK İYİLEŞMEK İSTEMEZ. ACI ÇEKEN İSE, BU ACIDAN KURTULMAYI DİLEMEZ.
DEMİŞTİR...
...VE FUZULİ....
AŞK DERDİYLE HOŞEM ELÇEK İLACIMDAN TABİB KILMA DERMAN KİM HELAKİM ZEHR-İ DERMANINDADIR
DEMİŞTİR...
ACIDAN KAÇILDIDIĞINSA ARTIK SEVMEK İSTENMİYOR DEMEKTİR.
DEMİŞTİR, NOVALİS...
BEN ÇİÇEK GİBİ TAŞIMIYORUM GÖĞSÜMDE AŞKI / BEN AŞKI GÖĞSÜMDE KURŞUN GİBİ TAŞIYORUM
DEMİŞTİR, SEZAİ KARAKOÇ..
O KİŞİ YOK İSE BÜTÜN DÜNYA İNSANSIZ KALMIŞ GİBİDİR. İŞTE O ZAMAN BU BİR AŞKTIR!..
DEMİŞTİR, ŞİMDİ ADINI HATIRLAYAMADIĞIM BİR ŞAHIS
EVİM HEMEN ŞURDA.. DOĞRUSU BİRLİKTE YÜRÜRSEK KENDİMİ DAHA GÜVENDE HİSSEDERİM...
ALLAHIM, KIYAMETE KADAR SÜRSE BU YÜRÜYÜŞ, DİYE DÜŞÜNDÜ MUNİP, ALLAHIM NEDİR BU BAŞIMA GELEN, DİYE DÜŞÜNDÜ..
EE.. NE KÖTÜ Dİİ Mİ? ARTIK EN BEKLENMEDİK ANDA BİR KÖTÜLÜKLE KARŞI KARŞIYA KALABİLİYORUZ.. YANİ... HİÇ AKLINIZA GELİR MİYDİ GÜPEGÜNDÜZ, ONCA İNSANIN ARASINDA... NE CESARET...
HATTA ARTIK BU TÜR ŞEYLER OLAĞANLAŞTI Dİ Mİ?
...ÖNEMSİZLEŞTİ DEMEK DAHA DOĞRUYDU BELKİ DE.
GÜLNAZ, KAPKAÇÇIDAN ÇOK NASIL OLUP DA ŞU YANINDA YÜRÜYEN VE HİÇ TANIMADIĞ ADAMIN ONU DAHA ÇOK HEYECANLANDIRABİLDİĞİNİ ANLAYAMIYORDU.
ALLAHIM, NEDİR BU BAŞIMA GELEN DİYE DÜŞÜNDÜ, VE ALLAHIM, DEDİ, HİÇ BİTMESİN BU YÜRÜYÜŞ, DİYE DÜŞÜNDÜ...
NEDEN SONRA GÜLNAZ, İŞTE ŞU KARŞIDAKİ BİZİM EV DEDİ.
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM..
MUNİP YAKIŞTI BAĞIRMAK İSTEDİ ARDINDAN, SENİ BİR DAHA GÖRMEM LAZIM DİYE AMA DİYEMEDİ.. DİYECEKTİ TAM AMA...
İİİ-İİ-İ!
TOK!
BİZİM NİYET VE BEKLENTİLERİMİZİ AŞAN ŞEYLER VARDIR.
KADER, TAMAMINI HİÇ BİR ZAMAN OKUYAMAYACAĞIMIZ KALIN BİR ROMANDIR.
BU ROMANIN SADECE BİZİMLE İLGİLİ BÖLÜMLERİNİ VE BU BÖLÜMLERİ DE ANCAK ANLAYABİLDİĞİMİZ KADARIYLA BİLEBİLİRİZ.
NE DERSİNİZ SAYIN BAŞ? BU ÖLÜM KARŞISINDA NE SÖYLENEBİLİR?
BİR AŞK İMKANININ ÖNÜNÜ BEKLENMEDİK BİR BİÇİMDE KAPATTIĞI İÇİN BU ÖLÜM ÇOK DOKUNAKLI BİR ÖLÜM OLDU DOĞRUSU..
CAFCAF
AMA HER ÖLÜM, BEKLENMEDİKTİR, ZİRA MUTLAKA BİR HİKAYEYİ YARIM BIRAKIR.
HMMM...
HMM YA.
BU MACERANIN SONU

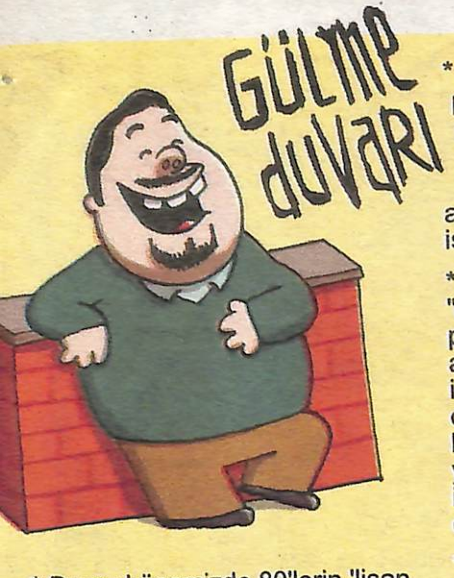

* Bu ay köşemizde 80'lerin 'lisan mizahından' 'bi kuple sivuple'şeettireciiz, aha da şeettirdik bile...

O dönem Türkiye'de deli bir 'iki lisan - iki insan' 'üç beş kelam - yedi sekiz hasan paşa' kampanyası başladığından nesil gayet sentez konuşmaya başlar... İngilazca denilen bi dil peydahlanır: (Amerikada da latin ırk, ingilizce ispanyolca karışımı bir dilin sentezini yaratmışlar: Spengliş deyyu deyyu, hani ülkemize münhasır bişii diil babında bilgilerinize...)

- Selamın Hello! (varoşlardan başlayayım dedim)

- Hav ar yu ne var yu (80'lerin sonu 'liseli kız mizahı')

- Tenkyuverimaç teperimgerikaç (dibe doğru gidiyor)

- Where is çokluk There is b.kluk

- Fine valla, yuvarlanıp going

- Hey corç versene borç (klişenin önde gideni)

- Ee Herılt yani! (duymayan kaldı mı)

Şimdi düşünüyorum da "oha falan olmaktan" daha iyimiş be hafız (Burhan)

Bu mizah dergilerine sıçrar... Ahmet Yılmaz ve Cem Yılmaz, Mr FüçırTens ile bizleri kırar geçirir: Dont muv it, ay layk to muv it muv it (sanırım rap bir şarkı sözü)'nü "hareket etme hareketin kralını görürüsün" şeklinde çevirmeleri mesela beni yarmıştır...

* İtiraf komdan okumuştum: Küçücük minicik 4 yaşında kızı haritaya bakınca babası soruyor: "Nereye bakıyorsun" Kız Televizyon çocuğu: "Hava durumuna!"

*** Tiyatro**

"Beş dakika sonra gelicem" Godot

*** Dizilerden aldığım notlar**

Prison Break: Derin devletin kontragerillasını oynayan adam: "Bugüne kadar hep devlet için, vatan için öldürdüğüm söylendi, artık niçin öldürdüğümü bilmek istiyorum..."

* Uzun yıllar yapılan her projemizin "ortadoğu ve balkanların" en büyük projesi ve ya zımbırtısı medya'nın ağzına sakız olmuştu... Bunun içine Sovyetlerin dağılmasıyla oluşan kafkas ülkelerini niye katmadıklarını anlamadım... Hazır yeni bir cephe açılmışken katıver işte... Haliyle yeni slogan şöyle olmalı bence:

"Ortadoğu, balkanlar ve kafkasların en büyük zarfu zurtu..." Hatta biraz daha abartıp garanti bi kaç bölge daha ekleyebiliriz:

Benden söylemesi sizden eklemesi "Gobi Çölü, Afrika (bir garip kıta),

Büyük okyanus (Pee! Dünyanın yarısı be)"

Ya da dürüst olsak:

'Aha da şurda, burda bi de orada bizden daha efektif ve büyüğünü yaptılar' desek...

'Kardeş üç beş tane var; bizden daha iyi; onlardan da daha güzelini daha iyisini daha büyüğünü yapamıyoruz işte, allah kahretmesin!' cesaretini göstersek mertçe...

*** Çok Absürt:**

Orta Oyununu oynadım hem de kavuklu arkası'nı...

Orta Oyununda bana çok absürt gelen bişii var... İtfaiyeciler yangına giderken şu şarkıyı söylerler:

"Yangın olur biz yangına gideriz"

Bu ne ya? Yangına şarkı söyleyerek giden dünyadaki tek itfaiyeciler onlardır herhalde...

* Tek kişilik gösterileri asıl bizler yapıyoruz... Ne Cem Yılmaz, ne Ferhan Baba ne de Yılmaz Erdoğan...

Bizler, halktan kişiler... Tek bir kişiye yapıyoruz gösterilerimizi...

Asıl bizimkisi tek kişilik gösteri...

Yok bu olmadı diyenler ters amuda kalksınlar...

Baba Laf üretme merkezi:

Bir güzellik yarışmasında ilk on açıklandığında geri kalanlar kendini onbirinci sanarlar...

İkinciyi geçmen bi işe yaramaz koç, gene ikinci olursun (bilmeceden arak)

Geçen Ay yazdığım 'Hz. Musa röportajımın Yankıları:

Dan Brown baba aradı. Da vinci şifresi, Melekler ve Şeytanların yazarı... Hani klavye kıpırdatmaktan, elinde kalem çevirmekten en çok para kazanan 10 kişiden biri...

Para kazandırmada "os" falan dedirttirir adama... 'Abi' dedi 'senin şu Musa'nın Boynuzları hikayeni kullanabilir miyim'... Dedim 'naaptın?' ; dedi 'dilimdir'... Dedim 'ne diyon sen?'; dedi 'ilimdir'... Dedim 'alırım ifadeni' dedi 'yok yok' Neyse lafın kısası, baba son kitabı "kayıp sembol" de bu konuya dem vurmuş... Dedim 'edeb yahu!'

* Fış fış kayıkçı; kayıkçının küreği; tıp tıp atar yüreği; akşama fincan böreği...

Birincisi ne fincan böreği yauv!... Balıkçılıkla bunun ne alakası var... İkincisi bu adam bedenini kullanarak para kazanan biri... Fincan böreği mi yer, böyle bir tepsi börek yer... Üçüncüsü fincan böreği böyle çok Osmanlı yemeği gibi duruyor... Küçüklüğünü geçtim nasıl bişii ...

* Politik bişiler yazmaktan imtina ediyorum ama nedir abicim o Sn. Devlet Bahçeli'nin "2009, 29, 11 topla 40. yılımızda matematiği" görüntüsü (internette dolanıyor) Allah'ınızı seversiniz... Siyaset biliminin, pozitif bilime en yaklaştığı absürt bir şahika... Çok komik ama... Eminim ona da ilk anlattıklarında "Ya yapmayın, halkın önünde bunları söyletmeyin bana" falan demiştir... Ağızdan çıktıktan sonra hiçbişii dönmüyor işte... Ama çok güldüm be kardeşim... Bu memlekette mizah yapmak gerçekten zor..

Ama çok daha komik bişii var ben söyleyemem Amet abi (Ahmet Kesgin) söylemeli... Bahçeli'nin seçimi kaybettiği zaman "Halkın takdiridir" demeden bir saat önce ne dediğine dair... Ben söyleyemem Amet Abi söylesin ...

Kalasınız Sağlıcanan

Dt. Cihangir Bayburtluoğlu
cibay@cafcafdergisi.net

AZAMİHIZ

YAVUZ GİRGİN
a.yavuzgirgin@gmail.com

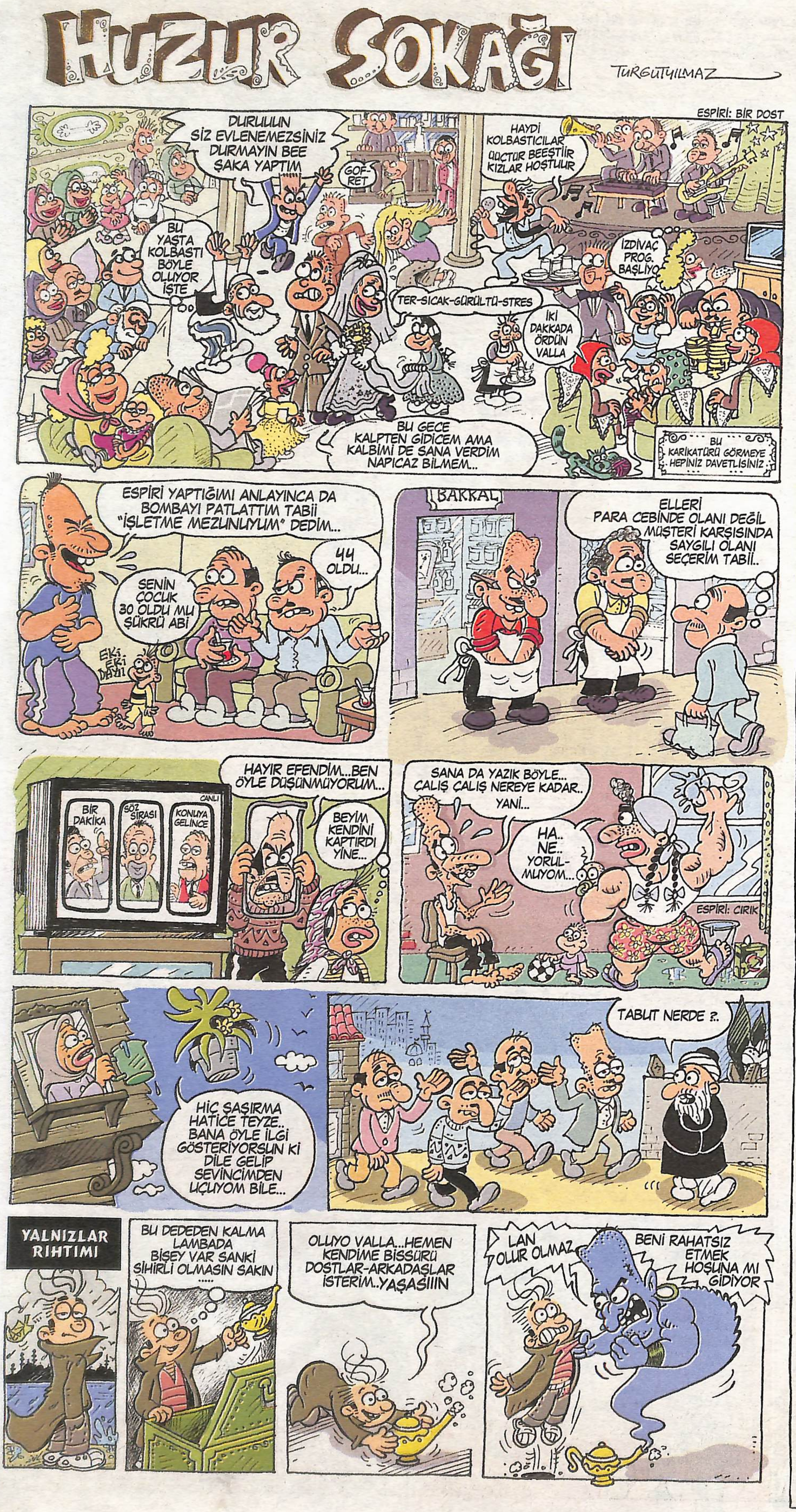

Cımbızcı Cafer

Hangi nefes?

Liseli gençlere sordum:

- Nereden böyle?

- Sinemadan!

- Uzak İhtimal mi?

- Hayır, Nefes!

- Nefes ha?

Filmi nasıl bulduklarını sormadım. "Müthişti! Çok güzeldi!" diyeceklerini tahmin ediyorum. Ne de olsa bu çocuklar, Kurtlar Vadisi'ni de ilgiyle, -ilgi ne demek- hayranlıkla izleyen çocuklar!

Nefes'in afişi, adına eklenen "Vatan sağ olsun" ibaresi bile bana ürkütücü göründü. Yiğitlik veya yurtseverlik adına, bir çeşit "şiddet kutsaması" yapılmış olacağını düşündüm. "Bana göre değil bu film!" dedim. 21 Ekim 2009 Çarşamba günü Milliyet gazetesinde Melih Aşık'ın Açık Pencere'sinde –sadece önyargılara ve düşmanlıklara açık bir penceredir bu- "Bir Film: Nefes" başlığı altında okuduğum bir tanıklık, o filmi görmemekle kendime ettiğim iyiliğin büyüklüğünü gösterdi bana: "Filmde PKK saldırısı sonrası Atatürk büstü yerinden kopup kayalara yuvarlanıyor. Arkadaşlarının çoğu şehit düşen yaralı bir asker, alnından vurulan komutanına buğulu gözlerle baktıktan sonra, topallayarak büstü yerden alıyor ve yerine koyuyor."

Yaa, işte böyle! Gözleriniz mi yaşarır, midenize kramp mı girer, bilmem.

Ertesi gün, yani 22 Ekim 2009 günü, Cumhuriyet'ten Ümit Zileli'nin "Nefes" yazısına baktım; çok kötü kokuyordu! Filme emek verenleri alınlarından öpen Ümit, bunu şu nedene bağlayarak yazısını bitirmiş: "- Yalan ve kirliliğin böylesine prim yaptığı bir dönemde gerçeği gösterdikleri için…"

Bu gerçeğin içinde "büst kurtarma gerçeği" de olmalı, değil mi?

Aynı gün, yani 22 Ekim 2009 günü Radikal'de Filmler ve Hayat köşesinde Fatih Özgüven de o filmden söz etmiş: "Kesilen 'Nefes'"

İşte sinemadan anlayan bir yazar, bir eleştirmen! Yazıyı dikkatle okudum. Filmdeki yabancı etkilerinden de söz eden yazar, ilginç tespitler ve önemli yorumlar yapıyor. Fatih'in yazısından anladığım kadarıyla filmde "hasım / düşman" var ama bunun adı –meselâ PKK- söylenmemiş. Fakat Melih Aşık'ın "Engin Balım arkadaşı" engin kavrayışıyla hem düşmanın kim olduğunu kavrıyor, hem de düşen büstü yerine koyduruyor. Oysa Fatih Özgüven, sahneyi başka türlü görmüş. Şöyle: "… hayatta kalan askerlerden biri yere yuvarlanmış Atatürk büstünü kucaklıyor fakat onunla ne yapacağını bilemediğinden kucağında büstle kalakalıyor. Filmi yapanların peşine düştükleri 'gerçekçilik' bu savaş için vaaz edilen resmi 'gerçeğe' denk düşmüyor."

Vay bee! Birileri 'hayal' görecek kadar hastalıklı mı acaba? İşin aslını bizzat görmek için o filme gitmeye değer mi? Değmez! Bu kadarı bile gönlümü bulandırmaya yetmişken…

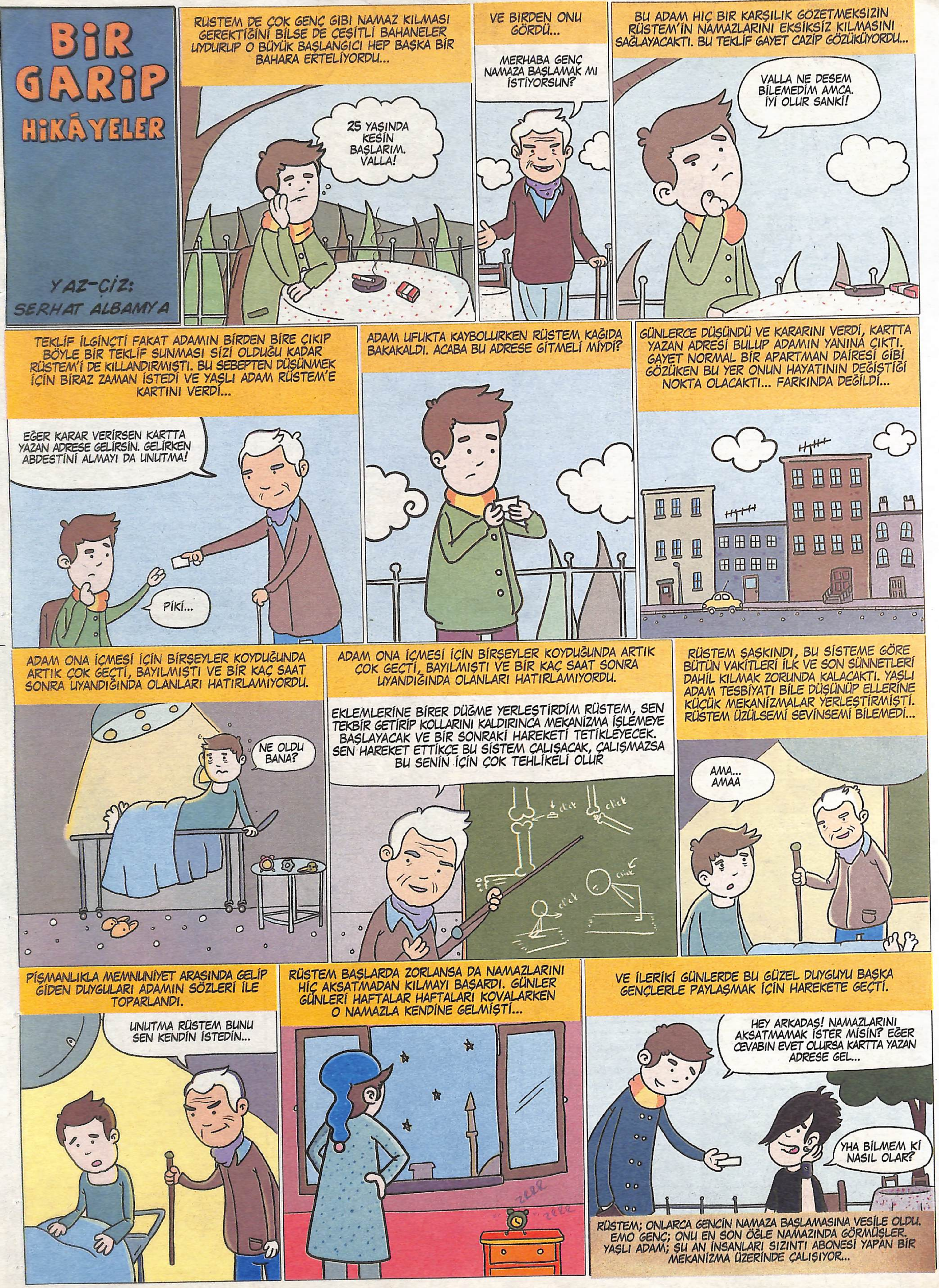
BİR GARİP HİKÂYELER
YAZ-ÇİZ: SERHAT ALBAMYA
RÜSTEM DE ÇOK GENÇ GİBİ NAMAZ KILMASI GEREKTİĞİNİ BİLSE DE ÇEŞİTLİ BAHANELER UYDURUP O BÜYÜK BAŞLANGICI HEP BAŞKA BİR BAHARA ERTELİYORDU...
25 YAŞINDA KESİN BAŞLARIM. VALLA!
VE BİRDEN ONU GÖRDÜ...
MERHABA GENÇ NAMAZA BAŞLAMAK MI İSTİYORSUN?
BU ADAM HİÇ BİR KARŞILIK GÖZETMEKSİZİN RÜSTEM'İN NAMAZLARINI EKSİKSİZ KILMASINI SAĞLAYACAKTI. BU TEKLİF GAYET CAZİP GÖZÜKÜYORDU...
VALLA NE DESEM BİLEMEDİM AMCA. İYİ OLUR SANKİ!
TEKLİF İLGİNÇTİ FAKAT ADAMIN BİRDEN BİRE ÇIKIP BÖYLE BİR TEKLİF SUNMASI SİZİ OLDUĞU KADAR RÜSTEM'İ DE KILLANDIRMIŞTI. BU SEBEPTEN DÜŞÜNMEK İÇİN BİRAZ ZAMAN İSTEDİ VE YAŞLI ADAM RÜSTEM'E KARTINI VERDİ...
EĞER KARAR VERİRSEN KARTTA YAZAN ADRESE GELİRSİN. GELİRKEN ABDESTİNİ ALMAYI DA UNUTMA!
PİKİ...
ADAM UFUKTA KAYBOLURKEN RÜSTEM KAĞIDA BAKAKALDI. ACABA BU ADRESE GİTMELİ MİYDİ?
GÜNLERCE DÜŞÜNDÜ VE KARARINI VERDİ, KARTTA YAZAN ADRESİ BULUP ADAMIN YANINA ÇIKTI. GAYET NORMAL BİR APARTMAN DAİRESİ GİBİ GÖZÜKEN BU YER ONUN HAYATININ DEĞİŞTİĞİ NOKTA OLACAKTI... FARKINDA DEĞİLDİ...
ADAM ONA İÇMESİ İÇİN BİRŞEYLER KOYDUĞUNDA ARTIK ÇOK GEÇTİ, BAYILMIŞTI VE BİR KAÇ SAAT SONRA UYANDIĞINDA OLANLARI HATIRLAMIYORDU.
NE OLDU BANA?
ADAM ONA İÇMESİ İÇİN BİRŞEYLER KOYDUĞUNDA ARTIK ÇOK GEÇTİ, BAYILMIŞTI VE BİR KAÇ SAAT SONRA UYANDIĞINDA OLANLARI HATIRLAMIYORDU.
EKLEMLERİNE BİRER DÜĞME YERLEŞTİRDİM RÜSTEM, SEN TEKBİR GETİRİP KOLLARINI KALDIRINCA MEKANİZMA İŞLEMEYE BAŞLAYACAK VE BİR SONRAKİ HAREKETİ TETİKLEYECEK. SEN HAREKET ETTİKÇE BU SİSTEM ÇALIŞACAK, ÇALIŞMAZSA BU SENİN İÇİN ÇOK TEHLİKELİ OLUR
click
click
click
click
RÜSTEM ŞAŞKINDI, BU SİSTEME GÖRE BÜTÜN VAKİTLERİ İLK VE SON SÜNNETLERİ DAHİL KILMAK ZORUNDA KALACAKTI. YAŞLI ADAM TESBİYATI BİLE DÜŞÜNÜP ELLERİNE KÜÇÜK MEKANİZMALAR YERLEŞTİRMİŞTİ. RÜSTEM ÜZÜLSEMİ SEVİNSEMİ BİLEMEDİ...
AMA... AMAA
PİŞMANLIKLA MEMNUNİYET ARASINDA GELİP GİDEN DUYGULARI ADAMIN SÖZLERİ İLE TOPARLANDI.
UNUTMA RÜSTEM BUNU SEN KENDİN İSTEDİN...
RÜSTEM BAŞLARDA ZORLANSA DA NAMAZLARINI HİÇ AKSATMADAN KILMAYI BAŞARDI. GÜNLER GÜNLERİ HAFTALAR HAFTALARI KOVALARKEN O NAMAZLA KENDİNE GELMİŞTİ...
ZZZZ
ZZZZ
VE İLERİKİ GÜNLERDE BU GÜZEL DUYGUYU BAŞKA GENÇLERLE PAYLAŞMAK İÇİN HAREKETE GEÇTİ.
HEY ARKADAŞ! NAMAZLARINI AKSATMAMAK İSTER MİSİN? EĞER CEVABIN EVET OLURSA KARTTA YAZAN ADRESE GEL...
YHA BİLMEM Kİ NASIL OLAR?
RÜSTEM; ONLARCA GENCİN NAMAZA BAŞLAMASINA VESİLE OLDU. EMO GENÇ; ONU EN SON ÖĞLE NAMAZINDA GÖRMÜŞLER. YAŞLI ADAM; ŞU AN İNSANLARI SIZINTI ABONESİ YAPAN BİR MEKANİZMA ÜZERİNDE ÇALIŞIYOR...

GÂVUR İCATLARI ANTOLOJİSİ

Bülent Akyürek

KUPÜR KESMEK

Hitler, eline geçen dergi ve gazetelerden kupür kesermiş… Ülkemizde tanınan en büyük kupürcü ise Yalçın Küçüktür. Yalçın Hocayı çıktığı televizyon programlarından hatırlayınız. Çuval dolusu gazete ve dergi kupürüyle gelip onları havaya savurarak konuşurdu… Kupür, bir nevi biriktirme hastalığıdır, Koleksiyonculuktur. Kendini temize çıkarıp milletin peşini bırakmayan, parçaları birleştirip garip yerlere ulaşmaya çalışan değişik beyinler kupür hastalığına yakalanır.

Ahirette bizim de küçük parçalarımız yan yana gelecek, hepsinin hesabını vereceğiz, ana çocuğunu tanımayacak, herkes kendi derdiyle tutuşacak, bakalım o zaman burada olduğu gibi başkalarının izini sürecek miyiz? Allah korusun… Müslümanın kupürcülükten kaçması şiddetle tavsiye olunur. Aman ha, kupüre düşmeyelim, Allah'ın ipine sarılalım, gerisi yalan…

KIL DÖNMESİ

Gâvurlar psikolojik hastalık adı bulmakta ve onlara uygun ilaç pazarlamakta ustadırlar. Bu iş sektöre dönüştüğü için kapitalizm de onlara dergi ve gazetelerinden, televizyonlarından destek veriyor. Hastalıkların ruhumuzun üniversiteleri olduğunu biliyoruz …

Hastalık esnasında içe döner ve günahlarımızı, kulluğumuzu gözden geçiririz. Hastalık, ayaktaki insanı yatay hale getirir ve yakınlarına sızlanmayı, yakınlarından yardım istemeyi öğretir. Büyük bir tövbe kapısıdır. Bir anlamda bizi kimin sevip sevmediğini daha iyi anlarız.

Nefs kabarıp, ego yükseldiğinde "Paranoya" başlar. Paranoya, kendilerini önemli hisseden insanlarda görünür. Çünkü o, değeri anlaşılmamış, gerekli önem ve görev verilmemiş bir aziz, bir komutandır! Toplumdan alamadığı bu görevleri daha üst bir mevkiden alarak Mesihliğini, peygamberliğini ya da ajanlığını ilan eder.

Gâvur icatlarından olan yüzlerce hastalığa inat, çok sık gördüğümüz "Kıl dönmesi" ni daha insani ve kibir törpüleyici olarak buluyorum… Kıl dönmesinde dert içe atılır, saklanır, gizlenir. Dağ gibi adam şimdi bir kılın tersliği yüzünden yataktadır. Konu tefekküre açıktır! Büyük çoğunlukla erkeklerde görünmesinde bile "Güçle övünmemek gerekli"ymiş, onu anlıyoruz… Sağ olasın kıl dönmesi :)

PSİKOLOJİDE İÇEBAKIŞ YÖNTEMİ:

Gâvurlarda engizisyon ruhu vardır. Engizisyoncular farklı düşünen, yaşayan ve farklı güçlere sahip insanları yılanlı kuyulara atar, bazen de yakarak içlerindeki şeytanın dışarı çıkmasını sağladıklarını sanırlardı.

Modern psikiyatri de ilaç ve telkinlerle, hipnozlarla, bilinçaltı çözümlemeleriyle insanların içlerini okuma, itiraf ettirme yollarını zorluyorlar. Çünkü onlarda "Tövbe" inancı yok. Tövbe, kul ile Allah arasındadır. Allah'ın affetmediği insan düşer… Tasavvufta buna "düşme" denir. Günahkâra soru sorulduğunda "Allah için susmayı tercih ediyorum." demesi beklenir.

Konuşmayan, derdiyle pişen, tövbe eden, utancıyla yüzleşip cehennem korkusundan ibadetlerini arttıran insan affa uğramayı ümit eder. Bu uzun süreç onu bir daha günah işlemekten alıkoyacaktır. Sonunda o insan, Allah'ın örttüğü günahını kamuya açmadığı için fırtına dindiğinde aforoz edilmekten, kınanmaktan kurtulur.

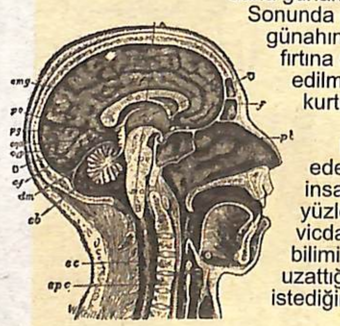

Her şeyi didikleyen, deşifre eden, bu itirafları not alan ve insanın kendisiyle yüzleşmesini engelleyip vicdanını temizleyen psikoloji bilimi de gâvur icadıdır. Lafı uzattığıma bakmayın, söylemek istediğim buydu...

KAFASI KARIŞIKLAR KÖŞESİ

betül zarifoğlu koç
betulzarifoglu@gmail.com

Hırsız Kaç!!! (Ama ya kaçmazsa...)

Evinizdesiniz. Günün her hangi bir saati ama genellikle gece hatta sabaha karşı. Tıkırtılar duymanız neticesinde gittiğiniz odalarınızdan birinde bir hırsızla karşılaştınız. Ne yaparsınız?

Bu durumla ilgili bir çıkmaz içindeyim. Bunu sizinle paylaşmak istedim.

Hepimiz bir çok tedbir almış olmamıza rağmen günün birinde bir hırsızla burun buruna gelebiliriz. Allah korusun ama beynimi kemiren soru şu: böyle bir durumda kimin kaçması gerekir??? Masum olan ben mi, suçlu olan hırsız mı kaçmalı.

Haydi birlikte düşünelim.

Hırsız her şeyle karşılaşabileceği bir eve girebildiğine göre o da boş değildir. Yanında en azından kendini koruyabileceği bir şey muhakkak olmalıdır. Bu durumda evine girilen kişinin kaçma refleksi göstermesi daha mantıklı.

Ama diğer yandan bu durumda yakalanan kişi hırsız. Böyle bakmak işi biraz değiştiriyor. Mantıklı olan yakalanan kişinin yani hırsızın kaçması. Yakalanmak istemeyen o çünkü. Eğer hırsızın kaçması durumu geçerli ise bu durumda hırsızla karşılaşan ev sahibine de onu kovalamak düşecektir naçar. Dünyanın kanunu bu, öyle durup bakamazsın, kaçan kovalanır.

Hırsızın kaçtığı ve ev sahibinin kovaladığı durumda yine bir sorun var. Ev sahibi ya hırsızı yakalarsa. Bu durumda belki de kaçıp gidecek durumdaki hırsızı kendini savunma, bunu yaparken de saldırma durumuna mecbur bırakabiliriz. Tüm bunların ötesinde hırsızla karşılaşacak kişi ev halkından herkes olabilir. Yani hırsızı kovalayan evin genç kızı olabilir. Kapınızı kıran ya da pencerenizden yukarı tırmanabilmiş kapasitede bir adamı evin nazenin kızı yakalıyor. Yine tehlikeli. Belki de masum bir insanı bir suçlu haline getirebilirsiniz. (Tamam evinizde olması suç ama masum çünkü henüz hırsızlık yapmamış ya da kimseye zarar vermemiş olabilir)

Ya da şöyle bakalım. Yatağımızda uyuyoruz. İçeriden bir ses geldi. Evde dolaşan biri olduğunu anladık. Acaba hiçbirşey duymamış gibi hırsızın alacağını alıp gitmesini mi beklemeliyiz sessizce yatağımızda. Yoksa hemen karşısına mı çıkmalısınız. Yoksa mutfağa dalıp en ağır tavayı seçerek saldırmaya mı başlamalıyız. Yine iki yönlü bir durum. Şöyle ki; Izbandut gibi bir adam. Yan odanızı altüst ediyor. Elinize geçirdiğiniz tavayla adamın kafasına var gücünüzle vurdunuz. Filmlerde olduğu gibi bayılıp yere yıkılacağını düşünüyorsunuz. Öyle olursa hiç sorun yok zaten. Fakat hırsızınız ufak bir sendelemeden sonra ağır ağır size dönüyor. Sadece hırsızlık için evinize girmiş adama vurdunuz. Şimdi ne yapacaksınız. Zaten kendisi suçtan da pek uzak sayılmaz.

Ah bi karar veremedim. Bilenler bilmeyenlere anlatsın.

HAMZA

...sayfa 7'den devam

vermiş, espri anlayışı sıfırın altında seyreden ve gülmek için fırsat kollayan sınıf kahkahaya boğulmuştu. Maksat şamata değil mi. Aysu da gülmüştü. Hem de kahkahalarla. İlk orada fark etmiştim galiba. O kadar erkeğin içinde kahkahalarla gülen bir kızı nasıl severim ben? Olmaz işte. Aysu'dan bana yâr olmaz. Fazla rahat. İyi de kızın haberi yok ki senin duygularından? Olsun. Gökte yıldız ellidir. Bazı şeyler baştan bellidir. Aşüfte Aysu. Ne yani, gülünce aşüfte mi oldu kız? Yok canım. Onun aşüfteliği daha önceye rastlar. Gülmeden önce, olmuş zaten. Kahkaha sebep değil, sonuç. Efendim? Kirpiklerinin kaşına doğru kıvrılışını gördükçe, benim içim yanardı oysa… Ay. Su. Aysu.

Coğrafyacı gülümseyerek "Olur Kaancım, bir gün gelir babanla konuşurum inşallah." demişti. "Ama unutma ki, evlenemeyenlerin de, oruç tutması tavsiye ediliyor."

Bu defa tüm sınıf Kaan'a dönüp patlatmıştı kahkahaları. "Azdıysan oruç tut oluuum!" diye bağırmıştı biri o kargaşada. Tipik seviyesiz sınıf sahneleri işte. Herkes gülmüştü tabii. Aysu da gülmüştü. Günler gelip geçmişti. Öylesine. Boş. Sınavlar. Testler. Aşk. Aysu. Hiç çekinmeden erkeklerin omzuna kolunu atan Aysu… Hatta sınıfın salağı Saftirik Uğur'a öyle bir sürtünürdü ki, oğlan kıpkırmızı olur, ne yapacağını şaşırırdı. Şu soruyu yapsana Uğur! Üçüncü sorunun cevabı Bursa mı Uğur? Sıfır-beş ucun var mı Uğur? Ağzının içine girerdi resmen. Uğur da utanır, ne yapacağını şaşırır, şişe dibi gözlüklerini çıkarıp gözlerini kısarak uzaklara bakardı. Oğlan utandıkça Aysu şen kahkahalar atardı. Oysa kirpiklerinin kaşına doğru kıvrılışını gördükçe, benim içim yanardı. Felaketim olurdu; belki de ağlardım. Sayın İlhan, ne trajik değil mi? Hâlbuki okuduğumuz romanlarda işler şöyle oluyordu: yakışıklı ve dindar erkek kahraman, rahat ve modern kıza, İslam'ı anlatıyordu. Kız da hemen tesettüre girip namaza başlıyordu; zengin ve laik ailesinin sunduğu dünyevi imkânları değil, kahramanımızın davaya adanmış sade ve onurlu hayatını tercih ediyordu. Okulunu bırakıyor, mahalledeki bir teyzeden Kur'an öğreniyordu. Evinin hanımı, çocuklarının anası oluyordu. Ah, Lamia oluyordu: beyaz başörtülü bir Müslüman kızı! Saçlarında limon çiçekleri… Değil mi Sayın Meriç? Ne güzel mutlu oluyorlardı sonra. Ama işte, gerçek hayat, romanlardan başkaydı. Ah, neden başkaydı sanki? Neden işler romanlarda olduğu gibi yürümüyordu? Neden gerçek hayatta güzel kızlar otomobillerine biniyor ve basıp gidiyorlardı? Neden biz zavallı tamirci çırakları sürekli Cem Karaca dinliyorduk? "Hocam seslendi uzaktan: Unut dedi romanları. Dincisin sen dinci kal, sar kafana sarıkları."

Başını çevirip baktığın hata. Nasıl seveceksin böyle bir kızı? Sevilir mi? Hiç olur mu? Olmaz da. İnsanın elinde mi. Bazen böyle oluyor işte. Aklımız bir güzelin kirpiklerine takılıp kalıyor. Aşk. Hah! Aşk mı? Şehvet olmasın? Bilemem. Ay. Su. İki güzel kelimeden oluşan bir isim. Aysu. Ay gibi parlak. Su gibi berrak. Arı duru. Saf. Temiz. Kim? Aysu mu temiz? Oooo! Bekâreti bozulmadıkça 'temiz' kaldığını zannediyor kimileri. Ulan bir kızın temizliği, saflığı, masumluğu için, öncesinde başka ölçüler vardır. Oraya gelene kadar… Ohooo! Yüzündeki göz izi, meseledir benim için. A benim bahtı yârim / Başımın tahtı yârim / Yüzünde göz izi var / Sana kim baktı yârim?

Aman be Hamza. Kime anlatıyorsun? Televizyon ve internet tarafından zihinleri iğdiş edilmiş embesillere neyi anlatacaksın? Ahmağa konuşmak, kelamı israf etmektir. İsrafın her türlüsü de haramdır. Eee? Hamza! Efendim? Oğlum konuşsana! Ne diyeyim abi şimdi ben buna?

Nasılsın? İyiyim. Sen nasılsın? Ben de iyiyim. İyi. Neler yapıyorsun? Hiiç. Kazandın mı üniversiteyi? Kazandım ama gitmedim. Yok: bunda gizli bir övünme var. Onların mantığına yenilmeyelim: şöyle diyelim: kazanamadım. Aa, niye? Geri zekâlıyım da ondan! Kabalaşma. Pardon. Kabalaştım değil mi. Senin sorundaki nezaketsizliği görmezden gelelim; meseleyi benim kabalığıma bağlayalım. İkimiz için de en iyisi bu. Peki. Nedense bazen böyle kabalaşıyorum işte. Ama doktora gittim. Uykuna dikkat et dedi. İlaç kullanıyorum: kibarlık hapı. Günde üç defa, yemeklerden sonra tok karnına. Bazı yan etkileri var tabi, mide bulantısı yapıyor. Kibar olmayanlardan midem bulanıyor özellikle. Geçmiş olsun. Sağol. Sınav diyorduk? Haa, sınav. Memleket meselelerini düşünmekten sınavı kazanmaya fırsat olmadı. Nasıl yani? Senin anlayacağın, Dostoyevski'yle Gazali'yle falan uğraşırken, ülkedeki hangi akarsuyun hangi denize döküldüğüyle pek ilgilenemedim; üçgenlerin iç açıları içimi hiç açmadı. Amma havalı bir cevap. Gene gizli övünme. Ah bu gizli övünmeler… Ne anlatayım abi şimdi ben bu kıza? Nasılsın'mış!

Görüyorsun, iyi değilim. Üzgünüm. Kafam karışık. Bu çağda bir müslümanın kafası ne kadar karışık olabilirse, kafam o kadar karışık işte. "Nasılsanız öyle yönetilirsiniz." diye bir hadis var. Mesela biz şimdi dindar bir hükümet tarafından yönetiliyormuşuz. Öyle diyorlar. Allah aşkına sokaklara bir bakın. Kapalısı da açığı da bir acayipleşti! Şeriatçısı da laikçisi de kapitalist oldu anasını satayım! On sene evvel, içki satılan yerlerden alışveriş yapmazdı müslümanlar. Babamın, içki satılıyor diye bazı dükkânlardan alışveriş yapmadığını çok iyi hatırlıyorum. Etlerin İslami usullere göre kesilip kesilmediği sorulurdu on sene evvel. Böyle bir hassasiyet vardı. Ne oldu şimdi? Dev alışveriş merkezlerine son model arabalarıyla gelen sözde dindarlar, kapalı eşleri ve kızlarıyla mağazalarda boy gösterip, kibirli sepetlerini hiç utanmadan tıka basa dolduruyorlar. İçki reyonunun hemen yanıbaşındaki et reyonundan herhangi bir usûl kaygısı duymaksızın kebaplık ve kavurmalık etlerini aldıktan sonra, kıza son moda bir eşarp ve son model bir cep telefonu almak üzere kırıta sırıta uzaklaşıyorlar.

Görüyorsun, iyi değilim. Mesele sadece ahlaki yozlaşma değil. Siyasal bilinçte de bir kayma oldu tabi. Hani Avrupa Birliğine karşıydık ulan? Ne oldu? Dünkü İslamcılar bugün Avrupa Birliği taraftarı oldu. Hayırdır arkadaşlar? Ne değişti? Hıristiyanları ve Yahudileri dost edinmeme konusundaki ayetlerin hükmü mü kaldırıldı yoksa? Tövbe estağfirullah! Kozmopolit İslamcılık! Hah! Nerde bizim o milli duruşumuz? Gerçi bu 'milli' kelimesi de az yıpratılmadı ya neyse. Milli görüşçüler, milli mücadeleciler, ulusalcılar, ırkçılar, milliyetçiler… Ben şimdi 'milli' deyince kim bilir sen ne anlayacaksın?

Görüyorsun, iyi değilim. Allahın yasakları göz göre göre çiğneniyor ve biz 'hoşgörü' yanlısı olmakla övünüyoruz. Hoş görüyoruz artık, her şeyi hoş görüyoruz. Efendimiz aleyhisselamın hoş görmediklerini bile hoş görüyoruz. Mahallemizde salyangoz satılıyor; biz hoş görüyoruz. Karılar kızlar adeta çırılçıplak dolaşıyorlar caddelerde, biz onları da hoş görüyoruz. Hocaefendilerden öyle öğrendik. Oysa Allahın emirlerini hiçe sayarak dolaşan o kadın, bu tavrıyla Allah'a meydan okumakta değil midir? Mümini yok saymakta ve aşağılamakta değil midir? Mümin, kendisinden çekinilen, kudret sahibi bir adam olsa, o kadın o cesareti nerden bulacaktı? Yazıklar olsun ki gücümüz kuvvetimiz yok; zillet içindeyiz, acz içindeyiz: iyiliği emretmiyor, kötülüğü hoş görüyoruz…

Görüyorsun, iyi değilim. "İyiliği emretmek ve kötülüğü yasaklamak" müminin en önemli görevlerinden biridir. Bak Efendimiz aleyhisselam ne buyuruyor:

"İsrailoğulları, kötülük yapanları ilk zamanlarda uyarıyorlardı. Zaman geçtikçe uyarmaktan vazgeçtiler. Bir adamı kötülük yaparken gördükleri halde, menfaatleri icabı, beraber yiyip içebilmek, beraber olabilmek için, ikaz etmeyi bıraktılar. İşte o zaman Allah onların kalplerini birbirine benzetti. (Efendimiz aleyhisselam bunları söylerken bir yere yaslanıyordu. Birden doğruldu ve sözünü şöyle tamamladı. Anlıyor musun, bak dikkat et, Efendiler Efendisi birden doğruldu ve sözünü şöyle tamamladı.) Ya siz de iyiliği emreder, kötülüğü yasaklar ve zalimin zulmüne engel olursunuz, ya da Allah sizin de kalplerinizi birbirine benzetir ve İsrailoğullarına lanet ettiği gibi size de lanet eder!"

Allahu ekber. Sence kalplerimiz birbirine benzememiş mi? Şu hadis-i şerif hakkında bir dakika tefekkür etsek… ama tefekkür etmiyoruz ki. Bize öğretilen kalıpları tekrar edip duruyoruz. Zavallı papağanlar gibi. Bu arada kime eğlence oluyoruz acaba?

Müminin iki kanadı vardır: HİKMET ve KUDRET. Bunlardan biri olmazsa olmaz. Bazı müslümanlar tesbihlerde-teheccüdlerde 'hikmet' peşinde... Bazı müslümanlar partilerde-örgütlerde 'kudret' peşinde… Kudret olmazsa, mümin "iyiliği emretme, kötülüğü yasaklama" görevini nasıl yapacak? Peki hikmet olmazsa, kudret bir kuru cihangirlik davasına dönüşmez mi? Hikmet olmazsa kudret; mal, mülk, makam, mevki, koltuk davasına dönüşmez mi? Şöyle bir bak etrafına: hikmetten nasibini almamış adamlar azıcık kudret sahibi olunca ne oldu? Bak, sana ne söylüyorum: Müminin iki kanadı vardır: HİKMET ve KUDRET. Bunlardan biri olmazsa olmaz. Yoruldum yarım müslümanlardan. Yoruldum kanadı kırık müslümanlardan…

Hamza! Efendim? Bırak monolog yapmayı; biliyorsun bugünlerde diyalog moda. Hadi bir şeyler söyle kıza! Ne söyleyeyim abi şimdi ben buna?

Hamza eydür: Modernizm diye bir şey çıktı; âşık olunacak kız bırakmadı. Soyup soğana çevirdi milleti; ardına düşülecek giz bırakmadı. Zamanla bozuldu her şey; yaraya basılacak tuz bırakmadı. Namusu, mahremi hepten bitirdi; komşunun evinde kaz bırakmadı. Hayvan gibi yaşanınca bütün dürtüler; insan gibi yaşanacak haz bırakmadı. Söndürdü iman ateşimizi; din ocağında köz bırakmadı. Anlayacağınız, halletti işimizi, bize söyleyecek söz bırakmadı.

Gene bağladın şaire. Şair mi? Hah. O kadar ucuz mu şair olmak? Şuara-i Türkî vü Menafi-i Millî. Şair Hamza. Edip Hamza. Filozof Hamza. Entelektüel Hamza. Mütefekkir Hamza. Müteşekkir Hamza. Ha ha Hamza. İslamcı Hamza. İslamcılara kızgın Hamza. Devrimci Hamza. Yobaz Hamza. Gerici Hamza. Takkeli sarıklı Hamza. Örümcek kafalı Hamza. Son model Hamza. Hakikati arayan Hamza. Herkese kızgın Hamza. Hamza Anasınıfında. Yok. Pardon. Hamza Kur'an Kursunda. Hamza Sureleri Ezberliyor. Hamza Dinini Öğreniyor. Annesi Hamza'yı Kur'an Kursundan Alıp Mahalle Mektebine Veriyor. Hamza İlkokulda. Hamza Andımızı Ezberliyor. Hamza Tatilde. Hamza Sınıfta Kaldı. Tatili Berbat Oldu. Hamza Bisiklete Binmeyi Öğreniyor. Hamza Düştü. Dizleri Kanadı. Herkes Ona Güldü. Kırgın Hamza. Dargın Hamza. İmam Hatipli Hamza. İmam mı Olacaksın Hamza? Ölü mü Yıkayacaksın Hamza? Yıllardır Sınava Giren Hamza. Üniversiteye Gitmeyen Hamza. İşsiz Hamza. Eşsiz Hamza. Hayatı Mesele Edinmiş Hamza. İslam'ı Mesele Edinmiş Hamza. Karakterini Mesele Edinmiş Hamza. Evet. Neden kimse kendi karakterini mesele edinmiyor? Biri düşünmeden bir cümle söyleyiveriyor, ben günlerce perişan oluyorum. Sorsan farkında bile değildir. İnsan olmak emek ister kardeşim. Çaba ister. İnsanlar kendilerine bir şahsiyet inşa etmek için gerçekten çaba gösteriyorlar mı? Yoksa ezberlerini tekrarlayıp duruyorlar mı? Niye kimse kendisiyle ilgilenmiyor? Herkes kendinden nasıl bu kadar emin? Ulan ben kendimi adam edebilmek için ne terler döküyorum gene de adam olamıyorum; siz ne kolay adam olmuşsunuz öyle yahu! Nasıl da eminsiniz yolunuzun doğruluğundan! Nasıl da eminsiniz üslubunuzun sıhhatinden! Ulan hiç sorguya çekmez misiniz kendinizi? Hiç şüphe etmez misiniz halinizden? Hiç endişelenmez misiniz, acaba yanlış bir yolda mıyım diye? Münafıkların listesi açıklandığında "Benim de adım var mıydı?" diyen Hz. Ömer'in endişesi, nasıl bir endişedir o halde? Ya Rabbi, sen biliyorsun, biz bilmiyoruz! Kalbimizde bir eğrilik varsa, niyetimizde bir yanlışlık varsa, bizi doğrult, bizi düzelt, bize hidayet eyle. Sana nasıl kulluk etmek gerekiyorsa, öyle kulluk edebilmeyi nasib eyle bize. Yâ mugallibel gulûb! Sebbit galbî, alâ dînike!

ÖMER FARUK DÖNMEZ

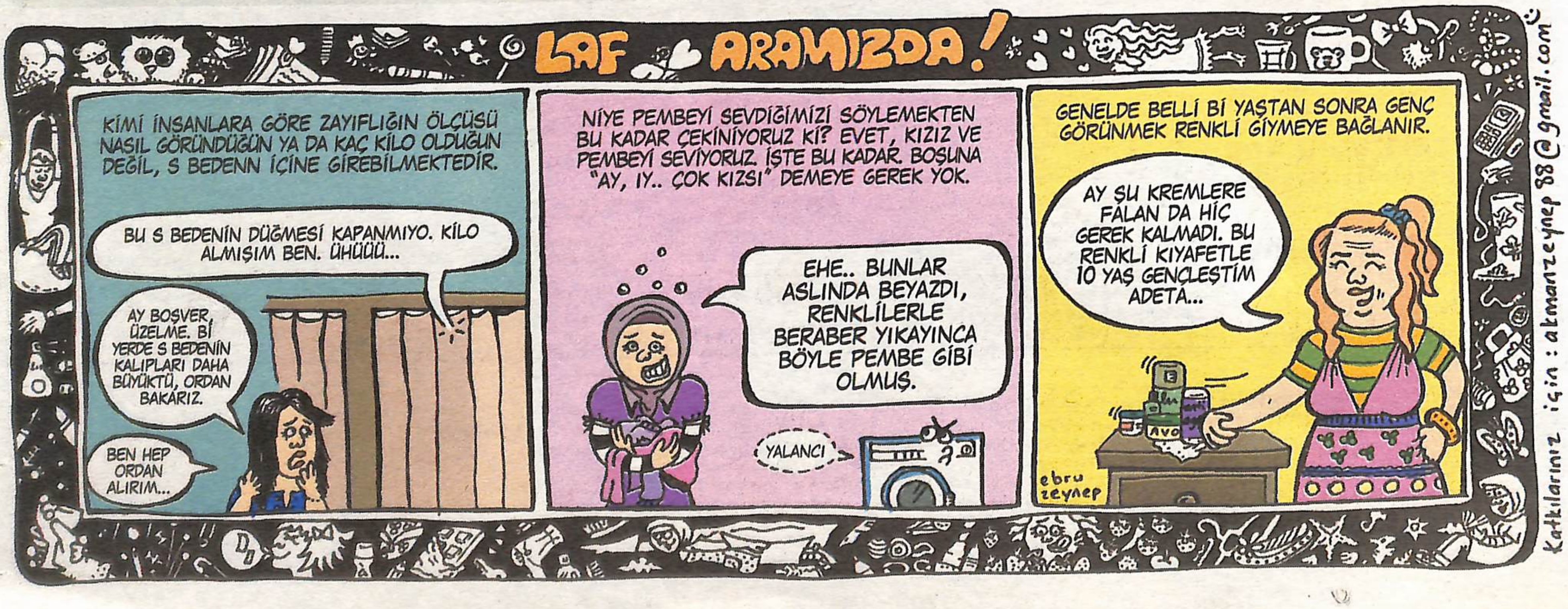

MÜELLEFE-İ KULUB

Arkadaşlar! O harika karikatürlerinizi neden kimsenin harika bulmadığını mı merak ediyorsunuz? Sizde şahane espriler var ama çizgi mi yok? Sizin bir arkadaş da mı çok güzel çiziyor? Çok mu komiksiniz? Açıkta bir şey mi gördünüz? Biz gülüyor muyuz? Gülünecek bir şey varsa gönderin bir de biz bakalım. Uzman karikatürcü kadrosu, alanında etkin eğitimcileri, aynı anda 3 amatöre hizmet verebilen tesisleriyle sektörün lideri Cafcaf'a ulaşmak artık çok kolay. Hemen bir şeyler karalayın, şişine şişine benacemidegilim@cafcafdergisi.net'e gönderin. İndirelim.

Aysel Kıran

Süper, işte böyle sizi ilgilendiren konularla ilgili esprilere yoğunlaşın ki biz de espriyle ilgili eleştirileri bir kenara bırakıp çizgiye bakabilelim. Espri bir kez doğru yerden başladıktan sonra daha iyileri de çıkacaktır. Yalnız, bu esprinin daha iyi anlaşılması için evsahibinin elini üçüncü tabelanın önünden çekmeniz lazım. Arkadaki gibi bir sıralama yapmak için iki az olur, dört çok olur. üç ideal. Ama evsahibimiz tabelalardan birini kapatmış. Sadece iki tabelaya bakarak da aradaki ilişkiyi kuramıyoruz. Bol bol karikatür tiplemesi çalışın. Yanyana duran iki çocuk arasındaki tek fark perukları olmasın. Bir de mekanlarınızı daha gerçekçi tasarlayalım. Burası bir apartmanın içiyse duvarda pencere olmasın. Sokağa açılan bir evse bu eğer, pencerelere parmaklık takalım. Elinize sağlık...

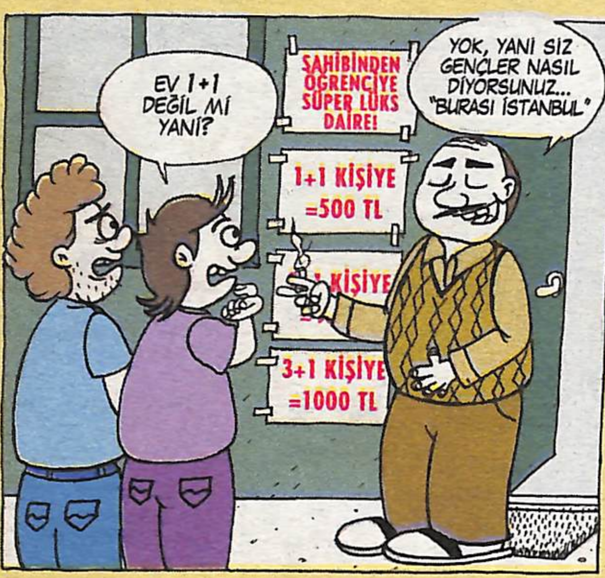

Mustafa Şahin

Burada iki arada bir derede kalmış bir karikatür görüyoruz. Ne çok saçma olabilmiş, ne de bir mantığa sığıyor. Absürdlük yelpazesinin bu aralığında duran işler komik olmuyor. Birinin bu şekilde boynunun tutulması için iki gün o şekilde yürümesi veya böyle para ararken ayazda uyuyakalması lazım. Bu kısmı saçma gerçekten, ama komik olması için yetmiyor, çünkü hikayenin beklenmedik bir finali yok. Adamın biri düşmüş, sonra kalkmış... Böyle olmasın, sürpriz son olsun. Ters köşeye yatalım. Terk köşe umanlar bile tekrar tekrar ters köşe olsunlar. Ters köşelere doymasınlar. Zekanı kullanarak bizimle oyna, sen eğlen, biz zaten eğleniyoruz. Diyelim ki daha iyisini bulamadın, Asım Abi de "nerde lan köşen" diye başında dikiliyor. Daha iyisini bulmaya vaktin yoksa elindeki malzemeyi en iyi şekilde işlemeye bak. Öyle bir boynu tutulan adam çiz ki "üüüf, yazık lan, ay içim bi hoş oldu, ne biçim tutulmuş" diyelim. Boynu tutulan adam herhangi bir başını yere eğmiş duran adamdan farklı olsun. Çizgi kendini öyle güzel anlatsın ki başka bir anlatan adamın "yaa, olacağı buydu" demesine gerek kalmasın. Ama ne demişler: önce espri, sonra çizgi. (Bir de hangi '-de'lerin ayrı, hangilerinin bitişik yazılacağını öğrenelim artık, n'olur...)

Onur Berkay Vural

Onur kardeşim, esprilerin çok güzel, çizgiyle de kıvırıyorsun. Ama bu iş sadece masa başında olmuyor. Biraz da çevre oluşturmak, aynı işi yapan insanlarla, piyasayla ilişki kurmak lazım. Kaliteli işler ürettiğin sürece kendini eve bile kilitlesen birileri seni bulur ama süreci hızlandırabilirdin. Aylardır karikatürlerini yayınlıyoruz ama seninle bir kez bile selamlaşmış değiliz. Bu gidişle bir dergide köşe sahibi olman yılları bulur. Hele bizde bu inat varken Cafcaf'ta ancak yetmişinde köşe sahibi olursun. İstediğimiz sadece bir "merhaba". Biraz ilgi, şefkat istiyoruz. Bak yorumun sonuna doğru servis sensörleri ötmeye başladı. İyisi mi sen çantanı topla yavaştan. Yarın okula gelirken de yeni karikatürünle birlikte kendini tanıtan yarım sayfalık bir kompozisyon getirmeyi unutma. Hobilerinden, gelecek planlarından, umutlarından bahset, bizimle bir şeyler paylaş. Amatör karikatür yayınlama makinesi değiliz biz, biz de insanız.

Gökhan Koç

Bu kadar ağır tenkitlerimize rağmen her ay karikatür yollamanız, bu denli Cafcaf aşığı olmanız, Cafcaf ailesi olarak gözlerimizi yaşartıyor Sayın Koç. Ancak genç çizerlerin iyiliği için eleştirilerimize devam etmek zorundayız. Sizin karikatürlerinizden örneklerle sık yapılan hataları anlamalarına yardımcı olmaya çalışıyoruz. İşleriniz 50'li yılların karikatürcü klişelerinden beslenmeye devam ediyor. Bizim karikatür evrenimizde ne çizgili mahkum elbisesi, ne pranga, ne de çöl veya meksikalı var. Artık bunlara Güleni gören göre de kalmadı. (Gülen'in G'sini özellikle büyük yazdım, hani biz "Fetullahçı-tarikatçıyız" ya, tabi siz onu ben söylemeden de anlamıştınız...) Böyle bayat bir konuya gülünecekse bile daha zekice olması lazım. Hem çölün ortasında kaykayı nereden bulmuş o adam? Esprisi mi orada bu karikatürün? Orada değilse nerede? O çocuğun orada ne işi var? Ve neden ağlıyor? Haaa, adam çocuğun kaykayını çalmış meğersem. Hmm... Şimdi her şey yerli yerine oturdu gerçekten. Göründüğü kadar saçmasapan, zeka pırıltısından yoksun bir karikatür değilmiş. Çok zekisiniz. (İmzanız da çok fiyakalıymış...)

Muhammed Ali Yıldız

Muhammed Ali kardeşim, uzun bir aradan sonra hoşgeldin. Çizgine diyecek yok maaşallah. Senin sıkıntın daha çok espri noktasında... İnsanların fiziksel özelliklerini espri konusu yapmaktan vazgeçmemiz lazım artık. Binlerce yıldır şişman, uzun boylu, zayıf, çok esmer, çok beyaz tenli, kel, kısa boylu insanlarla birlikte yaşıyoruz. Hala neden garip geliyor bunlar bize? Sokakta siyahi bir dünya vatandaşı görünce gözünüzü alamıyor, yanınızdakine "aha, aha la zenciye bak la" mı diyorsunuz? "Yav şunun şurasında 20-30 yıldır bu dünyadayız, binlerce yıldır değil, alışamadık haliyle" diyorsanız, geçmiş nesillerin tecrübelerinden daha fazla faydalanmayı öğrenmemiz gerekiyor. Kitap falan okuyalım.

Cafcaf Mizah Dergisi Aylık Süreli Yerel Yayın **Yıl:**3 **Sayı:**29 / Kasım 2009
İmtiyaz Sahibi: Küresel İletişim Merkezi Medya Yayıncılık Bilgisayar ve İnternet Hizmetleri Ticaret A.Ş. **Yayın Danışmanı:** Asım Gültekin
Yazı İşleri Md.: Yusuf Kot **Grafik:** Serhat Gülseçen **Hukuk Danışmanı:** Av. Ramazan Arıtürk
Adres: Barbaros Bulvarı, Bahar Sokak. Baras İş Merkezi Kat: 4 No: 12 Balmumcu / Beşiktaş
Telefon: (0212) 274 80 21- 274 80 22 **Fax:** (0212) 274 82 26 www.cafcafdergisi.net cafcaf@cafcafdergisi.net
Abone (15 sayı - 30 YTL yurtdışı 30 Euro) Küresel İletişim Merkezi, Medya Yay. Bilg. ve İnternet Hiz. Tic. A.Ş.
Albaraka, Merkez / Hesap No: 01 518055 - Garanti, Esentepe / Hesap No: 347 6298453 - Posta çeki / Hesap No: Küresel İletişim A.Ş. 5781341
Baskı: Turkuvaz Matbaacılık Yayıncılık A.Ş. **Dağıtım:** Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş.
Cafcaf Mizah Dergisi'nde yayınlanan karikatür, yazı, espri ve karakterlerin tüm yayın hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan hiçbir yazılı, basılı, görsel yayında kullanılamaz. İşitsele bişey demiyoruz.

kılavuz
yusuf kot - faruk günindi
kilavuz@cafcafdergisi.net
BAKAN, BAŞBAKAN HATTA CUMHURBAŞKANI OLABİLİRSİNİZ, AMA KOMİK OLAMAZSINIZ.
TAM ÜSTÜME BASTIN, AYAĞINI ÇEK. HEHEHE...
SAKIN ŞİMDİ GÜLME, ŞIMARIR
sanatın ve sanatçının iyi gün dostu kılavuz bu ayki köşeyi sunar. (sanatçı dediğin babamın oğlu mu? niye destek olayım durduk yere? hem bu sanatçılar değişik değişik insanlar, nasıl güveneyin? haksız mıyım?)
YAVUZ SULTAN SELİM'İN SADECE BÜTÜN DÜNYAYA HÜKMETMİŞ BİR İMPARATOR OLMADIĞINI, AYNI ZAMANDA BİR ŞAİR OLDUĞUNU BİLİYOR MUYDUNUZ?
NE? 'SADECE' Mİ?! NE DEDİ BU DEMİN? 'SADECE' Mİ DEDİ?
SEVEMEZ KİMSE SENİİ, BENİM SEVDİĞİM KADAAR... SEVDİĞİM SEN OLMASAN...
OOOOOOOOOOOO! ANLAYALIIM, ANLAYALIM. OOOOOo!
OOOOOOO!
BEYEFENDİ BEN MALİYEDEN GELİYORUM, VERGİDEN YIRTMAK İÇİN SANAT SPONSORU OLMUŞSUNUZ, YEMEDİK. ÇIKIŞTA BEKLİYORUM.
OOO! NE DEDİİİİ!
HAYIR, HAYIR! OLMUYOR! YAPAMIYORUM! ALIŞILMIŞIN ÖTESİNE GEÇEMİYORUM! HİAAAGRRR!
ORASINI SENİN YERİNE GEÇİYİM Mİ ABİ?
AÇIN KAPIYI, POLİS!
POLİS
GİDİN BURDAN! ÇOK ÖNEMLİ Bİ BELGESEL İZLİYORUZ ŞU ANDA.
SEN İZLEMİYOSUN, BEN DE İZLEMİYORUM, KİM İZLİYO KARDEŞİM BU "ADANALI"YI? AMA BULUCAAM, SEZON BİTENE KADAR BULUCAM.
öyle bir genç ki, babasının en akıllı oğlu...
KOŞUUN, MURAT MENTEŞ'İN YENİ KİTABI ÇIKMIŞ!
DEMİN ŞU TEZGAHTA ÜÇ LİRAYA GÖRDÜYDÜM BEN ONU.
GODOT GIDA
HOP HOP! N'APIYON?! BIRAKMA KARDEŞİM ORAYA, KAMYON GELECEK!
ULAN HEP AYNI BE! SENİN ŞU KAMYON DA GELEMEDİ GİTTİ.
GELECEK!
BUNUN BENİM KİTABIM OLDUĞU NERDEN BELLİ BAK ADIMI YAZMIŞIM Bİ KERE. HEM DE TÜKENMEZ KALEMLE. TARİH KIRMIZI KALEMLE OLMUŞ AMA ŞEY OLDU ORDA...
HANİ BAKİYİM, HAARRRK TUUU! AHA TÜKÜRÜKLEDİM. HEPSİ BENİM OLDU. ELİNDEN BIRAKSAN İYİ OLUR BENCE.
HOCAM BUNLAR BİRBİRLERİNDEN DEĞİL DE BAŞKA BİRİNDEN İNTİHAL YAPMIŞLAR BENCE.
LAFINI GERİ AL LAAAĞN! GERİ AL LAFINI !!!
ABİ DUR GÖZÜNÜ SEVEYİM, BELKİ ÖYLE DEMEK İSTEMEMİŞTİR.
BENİM SANATIM YORUMA AÇIK Bİ KERE...
ÇABUK, KOŞ! BEN ONLARI OYALIYORUM. SEN YARDIM GETİR.
SANAT GÜNEŞİİİĞ! HİAA...
SANAT GÜNEŞİNİ İSTİYORUZ BİZ!
CIMBIZ!
VERİN ONU BİZE!
eveet, bu sayının en saçma karikatürü de bu olsa gerek...